

1931



No. 9

SPEJDERNES MAGASIN

15 AARGANG.

JUNI 1931

Køb jeres Spejderudstyr i



**Lembckes
Friluftsudstyr**

A/S
Nørregade 15, K.
Byen 4986.

Reserveret
LOUIS HANSEN

de bedste i Velsmag



Der er intet bedre for hele Familien end de sprøde Kellogg's Corn Flakes med kold Mælk eller Fløde. Som noget ganske ekstra kan de serveres med frisk eller henkogt Frugt.

Skal ikke koges. Om de er fine? Prøv at finde noget, som i Velsmag kan sammenlignes med dem.



Kellogg's
CORN FLAKES

Faas hos alle Urtikræmmere
— i den rød-grønne Pakke.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

TELTE fra Kr. 14,50.

Telttilbehør. Flag. Standere.
Letvægtstelte af tætvævet Dug fra Kr. 23,00.
Tentol til Imprægnering af gamle Telte.

I. S. V. WEILBACH

Kgl. Hof Leverandør
Grundlagt 1755. Telefon. C. 1220.
Niels Juelsgade 6.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34
Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8050

Alle

Jernbane-
Dampskibs- og
Soveplads-

Billetter

udstedes

Dansk Rejsebureau

Amagertorv 24

Telf. **8048** og **8051**

Brønshøj billigste Cykleværksted

G. PEDERSEN. Frederikssundsvej 127. Til. Bella 202.

RADIO - CYKLER

Cykledelen samt elektriske Artikler.

Reparat. af alle Radioapparater udføres. Ratobøl. indr.



SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

15. AARG.

JUNI

1931

Sangen ved Lejrbaalet.

*D*agen har baaret sit Guld i Bjerger,
Natten er over den sovende Jord.
Nu maa vi Mørkets Dæmoner besværges,
Ilden i Mulmet mod Stjernerne gror.
Glød bliver Ild i Flammernes Tunge
Lever de Drømme, vi drømmer som Unge.

*Flammernes Fest er en Fryd for vort Øje,
Ungdommen selv er den malmfulde Skaal,
Hvori den mægtige Magt i det Høje
Tændte det buldrende, blinkende Baal.
Ild føder Ild, Graat segner i Gløden,
Dette er Livet, der kæmper med Døden.*

*Syg Kammerater, naa! Baalet nedbrænder
Dæmpet, mens Stjernen gror frem i det Blaa.
Troen paa Livet vi sammen bekender,
Skulder mod Skulder vi sammen vil staa,
Sommeren lang har vi værnet vor Glæde,
Baalet var Guldet i Minderne Kæde.*

Harald H. Lund.



VED LEJRBAALET

To Spejdere

har atter givet et Bevis for, at naar Situationen kræver det, har Spejderne Mod, Omtanke og Dygtighed til at løse en vanskelig Opgave i en Haandevending. Det er denne Gang en Patruljefører paa 13 Aar og en Spejder paa 13 Aar, der har vist behjertet Optræden.

Patruljefører Dierk Dirksen

fra 1. Toftlund Troop i Sønderjylland har faaet tildelt Korpsets Bronzekors for Livredning.

Den 22. Marts i Aar var fire Drengene 10—12 Aar paa en Tur i Toftlund Lystskov. To af dem gik ud paa Isen paa den temmelig dybe Skovsp, og de gik begge igennem Isen. Den ene af de to andre inde paa Bredden forsøgte ved Hjælp af noget Staaltraad, han rev ud af et Hegn, at redde de to, der var faldet i Vandet, og den anden af dem løb op til Toftlund By for at hente Hjælp.

Det lykkedes en af dem, der var faldet i, selv at klare sig i Land, men den anden, der ikke kunde svømme og heller ikke kunde bunde, gik under Vandet et Par Gange, men fik saa endelig fat med Fingrene i et Hul i Isen foran sig, og samtidig lykkedes det ham at stemme Benene mod en Skraaning i Spunden, saa at han kunde holde sig staaende i denne skraa Stilling, saa længe hans Hænder endnu ikke var følelsesløse. Saaledes stod han i næsten ti Minutter, indtil Hjælpen kom.

Den Dreng, der var løbet til Toftlund efter Hjælp, var saa heldig at træffe Patruljefører Dierk paa Vejen, og Dierk fik i en Fart fat i et Skuffejern og et Stykke Reb og skyndte sig ned til Spen. Efter fem Minutters hurtigt Løb naaede han derned, smed Hat og Bluse, lagde Skuffejernet paa tværs og skubbede sig paa Maven ud over Isen, indtil han var 1½ Meter fra den forulykkede Dreng, længere kunde Isen ikke bære. Herfra kastede han Reb, som han i Forvejen havde lavet en Løkke paa, ud over Hovedet og den ene Arm paa Drengen og halede ham derefter i Land.

Dierk har vist, at han er en dygtig Spejder. Han er overhovedet ikke i Tvivl om, at han maa hjælpe; hans første Tanke er at skaffe de nødvendige Grejer til Redningsarbejdet, han spørger for Løkke paa Reb, og han kan kaste det, saa det rammer rigtigt. Ved sit Mod og sin Om-

tanke har han reddet et Menneske fra at drukne, en Daad han kan være stolt af.

Erik Larsen

er Spejder i Frederikssund Troop. Og saa han er 13 Aar og har udvist en saa spejdermæssig Optræden, at Korpset har tildelt ham Medaljen for rask Daad.

Under en Fysiktime paa Skolen eksploderede et Spritapparat og antændte en af Eleverne, saa dennes Haar og Tøj stod i lys Lue. Alle Klassens andre Elever løb forskrækket til Side undtagen Erik. Med Fare for selv at blive forbrændt løb han til og kastede sig over sin Kammerat, klemte ham ind til sig og slukkede paa denne Maade og med sine Hænder Ilden i Kammeratens Klæder og Haar. — Modigt gjort. Alle løber deres Vej for Faren, men Erik som Spejder løber til for at hjælpe. Han véd, hvordan det skal gøres, og redder sin Kammerat fra at blive alvorligt forbrændt.

Mod alene er ikke nok.

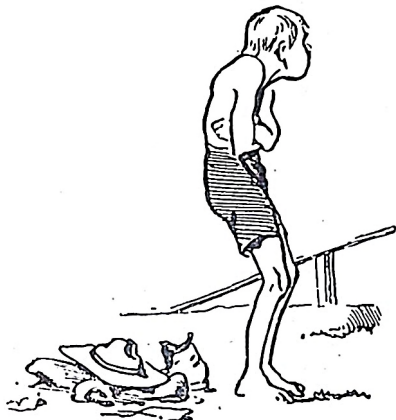
Havde Dierk kun haft Mod, var han rendt ud paa Isen og selv gaaet igennem, og Erik havde staaet hjælpeløs overfor Ilden i den andens Tøj og Haar. De vidste, hvad der skulde gøres. Og det er dette, der viser, at de er Spejdere. Ikke dumdristigt Mod, men Mod med Omtanke og Viden. En skønne Dag sker der noget, hvor du er den, der skal hjælpe. Véd du saa, hvad du skal gøre, som Dierk og Erik vidste det?

Korpset føler sig stolt over det, disse to Spejdere har udført.

Hvem vil til England?

Gennem Mr. Hubert Martin har Korpset modtaget Indbydelse for tre Spejdere til at komme til England fra den 25. Juli til den 8. August som Gæster hos 38. Birmingham Troop. I den første Uge skal de tre Spejdere indkvarteres hos Spejderne i Birmingham, medens den sidste Uge tilbringes i Lejr i South Devonshire. Alle Udgifter bliver betalt for Spejderne, fra de stiger i Land i England, til de atter forlader en engelsk Havn. Det vil være bedst, om Spejderne kan være fra samme Troop. De maa kunne klare sig ordentligt paa engelsk. Anmeldelse skal snarest ske til Korpsetkontoret.





EVERY SCOUT A SWIMMER!

„I hope,” says the Chief Scout, „that every Scout who is not already a swimmer will make an effort this year to pass his test so that he should be able to rescue people from drowning.”

THE DROWNING SEASON.

Now that the bathing season is on I hope that all Scouts, especially Rover Scouts and Patrol Leaders, will look up the rules for bathing and carry them out whenever they go in the water. There was a terrible accident at Blackpool the other day when a number of boys went bathing and six of them were drowned simply through not carrying out proper precautions.

I hope that every Scout who is not already a swimmer will make an effort this year to pass his tests as a step towards becoming a First-Class Scout and more especially so that he should be able to rescue people from drowning and not be one of those who bring other people into danger in order to rescue him.

I inspected a Troop lately who showed their excellence in swimming by carrying out a programme of very interesting scenes in the water. I give the list of these because it may be useful to other Troops who wish to give displays to the public, and I hope that plenty of them will do it.

DISPLAY

[Spectators are asked to assume that the conditions in the bath are those likely to be found in the imaginary circumstances, and particularly that the steep sides of the bath would in fact be a sloping bank or beach.]

Rescue No. 1.—A party of Scouts, none of whom are strong swimmers, is on a pleasure launch when a passenger falls overboard. One dives in to rescue him, while the others find and fling out a line, which the rescuer grasps when at the point of exhaustion.

Rescue No. 2.—A Scout while bathing gets

cramp, and is rescued by the Emergency Party on duty at the Bathing Parade. He keeps his head and does not struggle with the rescuers.

Rescue No. 3.—A crowd of hooligans throw their comrade into a deep pool which they imagine to be shallow. He is rescued, though struggling violently.

Accident No. 4.—Two Scouts exploring a cliff face are thrown into the sea by the collapse of a section of the path. Knowing that a possible landing-place is a long swim away they undress in the water.

Rescue No. 5.—A man diving off a breakwater at a fishing village gets caught in a washed-up net, and would have drowned but for the prompt action of a Scout who notices his disappearance and dives in to find and rescue him.

Rescue No. 6.—A bather mistakes the deep end of a swimming bath for the shallow. He loses his nerve, being unable to swim. Another bather tries to rescue him but knows no method of doing so and is forced under water. A Scout in the end comes to the rescue.

BE PREPARED.

Finally, I say to Scouts: Be Prepared.

1.—Learn how to swim, and practise swimming and diving.

2.—Don't bathe for at least two hours after a meal.

3.—Don't stop in the water very long.

4.—Learn how you ought to catch hold of a drowning man in such a way that he cannot catch hold of you.

5.—Practise how to revive an apparently drowned man by squeezing the air in and out of his lungs, as shown in Scouting for Boys.

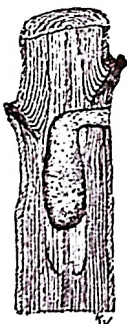
Base. Power 1. Blower

Paa Udkig i Naturen.

Spætten i Skoven.

Har I nogensinde prøvet at liste jer ind paa en Spætte, der arbejder? Det er ikke vanskeligt. Spætten hamrer af alle Livsens Kræfter mod en tør Gren med sit mejselspidse Næb; det lyder som Trommehvirvler og kan høres gennem hele Skoven. Naar den saadan er flittig i Gang med sit Arbejde, gaar du frem i Lydens Retning, holder den op et Øjeblik, staar du bomsstille, for nu kan Fuglen høre den mindste Lyd, der kommer fra dig. Hvis du bærer dig lidt fornuftigt ad, kan du komme Spætten saa nær, at du næsten kan røre ved den. Den samme Metode kan du bruge, hvis du vil se en syngende Nattergal. Gaa, naar den synger, og staa stille, naar den tier.

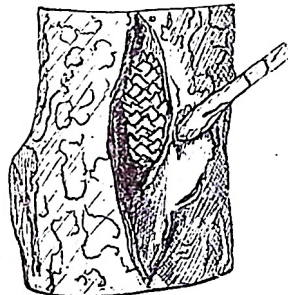
Men det var Spætten, vi kom fra. Den er jo ret kendelig — den almindeligste „den store Flagspætte“ — paa den sort-hvide Fjerdragt med den røde Gump, men en Naturspejder kender ogsaa Spætten paa den faldende Flugt. Den slaar et Par Slag med Vingerne og „falder“ saa lidt gennem Luften og ligner paa sin Flugt egentlig kun den noget større Skovfugl, Skovskaden, som let skelnes fra Spætten ved sin idelige Skræppen op. Men flere af Jer kender sikkert ogsaa de cirkelrunde Spættehuller, der findes i Træer, der i Reglen paa en eller anden Maade er svækket i Udviklingen. Hvis I netop i denne Tid nærmer Jer et saadant Spættetræ, vil I ofte blive hilst af et klingende Orkester af forstulne Spætteunger, der med Iver



rækker sig frem i Haab om at faa stillet deres Sult. Ungerne bor i en stor Hule inde i Træet nedenfor det cirkelrunde Hul. Paa Bunden af den rummelige Hule ligger kun lidt Spaaner, der er blevet tilovers, da Spætten byggede sit Hus. Hvis I søger lidt i de mange smaa „Blødbundspartier“ i den store Bøgeskov, hvor der findes døde eller syge, eller næsten friske Elle- og Birke-træer, vil I let blive kaldt hen til et Spættetræ med skrigende Unger! Prøv det! — Men vær forsigtig, hvis I skal klatre op i Træet for at se ned til Ungerne; man kan blive lidt forskrækket, naar der pludselig næsten vælter et Par Spætteunger frem af det runde Hul.

Spætterne har stor Kærlighed for Naaletræsfrø, og for at faa fat i Frøet anbringer de Koglerne imellem tvegede Grene eller i en Sprække paa

Træstammerne og hugger saa løs efter de smaa Frø, der sidder gemt bag de grove Kogleskæl. Kogler, bearbejdet paa den Maade, bliver aabne og noget flossede, og man kan tydeligt se de Steder, hvor Spættens Mejselnæb har hentet Frøet ud. Det morsomme er, at naar Spætten først har fundet et Sted, den er tilfreds med, benytter den det Aar efter Aar, og man kan da paa et saadant „Spætteværksted“ finde i Hundredvis af spættebehandlede Kogler!



Bøgens Udspring.

Den første Bøgegren, jeg fik tilsendt, var fra Aage Jørgensen i Frederiksværk, og den var taget den 4. Maj, men det indsendte Materiale er for lille til at lave en landsdelvis Opgørelse. Grunden er sikkert den, at Bøgen overraskede os alle ved sit pludselige Udspring; der gik kun kort Tid fra de første Blades Fremkomst, til Skoven var grøn. Det synes at fremgaa af det indsendte, at Skoven gennemgaaende var udsprunget den 10. — 11. Maj.

Opgaven fra sidste Gang.

Denne Gang ligger Frederiksværkspejdere og -ulve langt foran med 12 rigtige Indsendelser, men ovre fra det fjerne Struer har jeg faaet 5 Forsendelser. Brødrene Rølle har sendt Lærkekogler, men de bærer intet sikkert Tegn paa at være bearbejdet af Spætte. Tak, Preben fra Storehedinge, det glæder mig, at du har faaet Mod paa Naturstudiet.

Alle indsendte Bingelurter og Kimplanter af Løn var rigtige!

Ny Opgave!

Et Gipsaftryk af et Grævlingsespør.

En Pindsvineknop.

Et Harekranium.

Sendes til Hyldehuset inden 1. Juli. Den Opgave er ikke saa let.

En Lommelygte fra Spejdernes Mundtøringsmagasin for hver rigtig Løsning

Jens Hvass.



S KØNT BUE OG PIL

hører til nogle af Verdens ældste Vaaben, er Brugen af dem saa langt fra uddød i vore Dage. Det er ikke blot Naturfolkene, der stadig anvender dem som deres vigtigste Krigs- og Jagtredskaber, men Storbyens Indbyggere har taget Bueskydning op som en fornøjelig Sport, der ikke blot stiller Krav til Udøverens Færdighed i at spænde Strengen, men ogsaa til hans Kraft og sikre Ro.

Etnografen Balfour mener hos Naturfolkene at have fundet i det mindste 3 Former for Buer: 1) den enkle Bue, 2) den sammensatte Bue og 3) Hornbuen; men desuden har man rundt om i Landene kunnet paavise 6 forskellige Maader at spænde Strengen paa.

Med Hensyn til Alderen af disse Vaaben er det godtgjort, at de har været kendt og brugt i Asien for mere end 6000 Aar siden, idet man hos et tyrkisk Folk, de babyloniske Sumerer, har fundet udmærkede Gengivelser af Bueskytter med den saakaldte sammensatte Bue, og forud for den har der endda været den enkle Bue!

De nordiske Vikingehære bestod for Størstedelen af Bueskytter, og stort Ry ventede den, der spændte Buen haardest og ramte Maalet tiest.

Mere end 600—800 m kunde ingen udskyde en Pil, men for at ramme med Sikkerhed maatte man ned paa betydelig mindre Afstande, og Palnatoko har næppe staaet mere end 30—40 m fra sin Søn, da han skød Æblet af hans Hoved, og det ansaas dog for et mesterligt Skud.

Stor Kraft lægger de Indfødtte for Dagen i Benyttelsen af deres Buer og Pile. Martin Johnson,

kendt fra sin Safari i Afrika, fortæller om en Negerstamme, der paa lang Afstand kan genmembore en Løve med deres Skydevaaben. Mange Vilde gør deres Skud endnu farligere ved at forgifte Pilene enten med Slangegifte eller Plantegifte, Stryknin, Akonit o. l.

Da det ikke er forbundet hverken med store Omkostninger eller Vanskeligheder at fremstille sin egen Bue, skal jeg her give en Vejledning.

Den bedst egnede Træsart er Ask. En Liste, ca. 1,5 m lang og 2,5 à 3 cm tyk, høvles halvrund og tilspidses mod begge Ender, tykkest paa Midten paa et Stykke paa 15 cm. I hver Ende af Listen skæres et skraat Indsnit, der løber rundt om Stokken; det er til at lægge Strengen i.

Man kan ogsaa lave Buen af sammenlimede, elastiske Træsorter, f. Eks. Ask paa den flade Rygside og Hvidbøg paa den halvrunde Bagside, der vender indad mod Strengen.

Strengen er en stærk Hampesnor, hvis ene Ende er fastgjort i Furen paa Stokken; i den anden Ende af Strengen er et spledset Øje, der lægges i Furen i den anden Ende af Stokken, hver Gang Buen skal strenges.

En gammel Regel siger, at Buen skal have Skyttens Højde. Største Afstand fra Streng til Stok paa den strengede Bue bør kun være $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{12}$ af Buens Længde, og Pilen bør atter være mellem 4 og 5 Gange denne Afstand. Buens Styrke bestemmes ved, hvor mange Kilograms Træk der skal til for at føre Strengen f. Eks. 10 cm længere ud fra Stokken. Dennes Styrke maa ikke være større, end at Skytten selv let kan strenge den. Pilene gøres bedst af tørt, skært

Fyrretræ. De er runde og af ca. 4 cm Tykkelse. Spidsen forsynes med en Jernod, og i Rodenden paalimes 3 Strimler Fjer modsat hinanden, hver paa 6—8 cm Længde og et Par cm Bredde, dannet af den ene Side af Fanen af en Gaase- eller Kalkunfjer. Skiven kan være af Træ, beklædt med en Maatte af Siv eller Halm, og den bemales med et Centrum og omgivende Ring.

Gunnar Krohn.

MED BUE OG PIL





Hvordan bliver man - ?

X. TYPOGRAF.

Den sorte Kunsts Udvøvere", som man kalder Typograferne, er beskæftiget i et Fag, hvor der ikke alene maa kræves teknisk Dygtighed men samtidig en vis kunstnerisk Sans. Ved den stærke mekaniske Udvikling er det kunstneriske dog ogsaa her som i saa mange andre oprindelige Haandværksfag traadt noget i Baggrunden. — Men selv under de nye Arbejdsformer gøres der imidlertid meget for at skabe smagfulde Tryksager. Konkurrencen paa dette Omraade har medført en rivende Udvikling. Gennem nye, særprægede Stilarter er de moderne Tryksager ogsaa i kunstnerisk Henseende naaet op paa et højt Niveau, og for Typograferne bestaar netop Kunsten i at faa Tryksagerne til, for at faa virkelig forretningsmæssig Betydning, paa een Gang at virke baade iøjnefaldende og tiltrækkende paa Publikum.

I „Den nye Typografi“, som den kaldes, er der foregaaet det samme som indenfor Arkitektur og Tegne- og Malerkunsten: man forsøger at bane nye Veje og finde andre Udtryksformer end de hidtil gældende. „Den nye Typografi“ praktiseres da ogsaa i sin mest yderliggaaende Form, og det mangeartede typografiske Materiale afgiver rig Lejlighed til Eksperimenter, der til Tider maa siges at komme stærkt ind paa Tegnerens Virkefelt.

Indenfor Typografifaget findes to Hovedgrupper: Sættere og Trykkere. Sætterens Opgave er at omdanne det skrevne Manuskript til Tryksats, som gennem Trykningen giver Tryksagerne det Udseende, de har, naar de kommer Publikum i Hænde. Indenfor Sætternes Rækker findes der igen to Kategorier: Haandsætterne, der f. Eks. ved Blade er beskæftiget ved Opsætning af de større Annoncer og Overskrifter og ved Forretningstryksagers Opsætning i det hele taget, og Maskinsætterne, der fremstiller den skære Avis- og Annoncesats.

For Sætterne er det naturligvis, bortset fra deres tekniske Uddannelse, af Betydning, at de fra Skolen er i Besiddelse af almene Kundskaber og først og fremmest er grundig inde i Anvendelsen af det danske Sprog.

Den anden Hovedgruppe: Trykkerne er beskæftiget med selve Trykningen og derved ogsaa med Pasningen af Maskinerne, hvad der naturligvis baade giver et vist Ansvar og kræver en særlig Uddannelse paa dette Omraade.

Læretiden er for begge Grupperes Vedkommende 5 Aar. For Maskinsættere yderligere 13 Uger. De to første Aar er Lærlingene kun beskæftiget ved praktisk Arbejde i det Trykkeri, som gennem Lærekontrakten har paataget sig Ansvaret for deres Uddannelse. Efter disse to Aars praktiske Arbejde følger tre Aars Læretid med en kombineret praktisk og teoretisk Uddannelse. Først et Aars supplerende Undervisning i teknisk Skole og derefter to Aars Deltagelse i den særlige Fagskole. Og efter endt Læretid og Skolegang skal der bestaaes en Svendep prøve, som bestaar af forskelligeartede Arbejde. Svendep prøven er tvungen og skal udføres paa Lærestedet.

Skolegangen, der finder Sted udenfor den egentlige Arbejdstid, strækker sig over de 9 Maaneder af Aaret, deraf de 6 Maaneder 5 Dage om Ugen og de tre Maaneder 3 Dage om Ugen. Det er af stor Betydning, at Skolegangen passes meget regelmæssigt og flittigt, ganske særlig i Betragtning af, at det ikke er alle Trykkerier, som kan byde Lærlingen ideelle Læreforhold.

Efter de sidste Aars strenge Lærebestemmelser er det ikke saa helt lige til at blive uddannet til Typograf. I Aftalen mellem Organisationerne bestemmes det, at en Bogtrykker for at uddanne en Lærling skal beskæftige to Svende og for at uddanne 2 Lærlinge skal beskæftige 5 Svende og saa fremdeles. Paa denne Maade er Tilgangen til Faget selvfølgelig temmelig stærkt begrænset, saa at det i og for sig kan være vanskeligt nok for Forældrene at finde en Plads for deres Søn. Det gælder derfor ganske særligt om, at Lærlingene bliver anbragt paa Bogtrykkerier, hvor man paa Forhaand har Garantier for, at de fornødne Betingelser er tilstede for en forsvarlig Uddannelse. En særlig Fare byder i denne Henseende mange af de mindre Trykkerier, hvor det ofte kan være saa som saa med Uddannelsen, og hvor Chancerne for at blive i Arbejde efter endt Uddannelse er temmelig minimale.

Typograferne, „Haandværkerstandens Studenter“, er de Haandværkere, der i økonomisk og aandelig Henseende staar paa det højeste Niveau, og deres Fag kan samtidig give Muligheder for Opnaaelse af store, borgerlige Stillinger igennem den Intelligensudvikling, der uvægerlig finder Sted under Typografens Arbejde.

P. Østergaard,
Bogtrykker.



Blomster,

og hvordan man presser dem.

Om en Blomst er undersædlig eller oversædlig er mig temmelig ligegyldigt, — og Botanik i Skolen kede mig ikke saa lidt. Det ærgrede mig nærmest at rive de pæne Blomster i Stykker. Men saa tilbragte jeg en Sommerferie paa Landet hos en Onkel, som var Forstmand, og han lærte mig en Mængde Blomster at kende paa vore lange Ture igennem Skove og Marker. Han lærte mig Steffensurt og Springbalsamin, Slangehoved og Knopurt, Gederams og hvad nu alle de herlige Blomster hedder. Det var, ligesom om Blomsternes Verden gik op for mig, og jeg fik Lyst til at lære Navnene paa flere og flere. Min Onkel anbefalede mig saa at lave en Samling af pressede Planter, et Herbarium; og jeg fulgte hans Raad og fortryd det ikke. Det er overmaade fornøjeligt at skabe en saadan Samling, saa fornøjeligt, at jeg vil anbefale alle de Spejdere, som interesserer sig for Naturen, at gøre det samme. Det er ikke vanskeligt. Men følgende Anvisninger kan dog maaske alligevel være til Nytte for dem, der har Lyst til at prøve.

Indsamlingen.

For at kunne bestemme Planterne er det vigtigt, at man faar alt med — baade det, der sidder over, og det, der er under Jorden. Find saa vidt muligt Eksemplarer, der baade har Blomster og Frugter. Det kan være svært nok at bestemme en Plante. Men man har udmærkede Bøger og „Flora'er“, som kan hjælpe én. Billig og god er: Jakob E. Lange: „Vilde Planter i Have, paa Mark og Eng.“

Jeg maa jo indrømme, at det er lettere at bestemme Planter, naar man kan noget Botanik og f. Eks. kan se, — om de er over- eller undersædige. Jeg er dog ikke selv saa farlig kyndig, men har alligevel klaret mig helt godt ved at sammenligne de indsamlede Planter med Illustrationerne i mine Bøger. Maaske bliver jeg mere „videnskabelig“ med Tiden.

Tørringen (Presningen).

Det kommer især an paa at bevare Plantens Form. Man tørrer den ved at lægge den mellem groft Filtrepapir. — Planten breddes ud (eventuelt ved Hjælp af en Pincet), saa den ligger saa naturligt som muligt. Imellem hver Plante lægger man et eller flere Ark Papir (efter som Planterne er mere eller mindre saftfulde). Naar man saaledes har lagt — ikke for mange — Planter oven paa hinanden, presser man hele Bunken paa en Gang. Dette maa gøres saa hurtigt som muligt efter Indsamlingen. Man kan købe rigtige „Plantepresser“, men man kan klare sig ved at lægge Planterne mellem to Træplader og lægge noget tungt oven paa. Har man en gammel Kopipresse er den selvfølgelig storartet. Jo stærkere Pres, man giver, des bedre bevares Formen, f. Eks. af Bladene, men man maa paa den anden Side passe paa, at man ikke knuser Planterne. Naar de har ligget ca. 12 Timer i Presse, omlægges de i tørt Filtrepapir og presses igen — nu i 24 Timer. Der skiftes atter Papir, og saaledes bliver man ved, til de er helt tørre. Hvornaar dette er Tilfældet, lærer man snart at se. Men det er sikkert, at hyppig Skiftning af Papir giver de bedste Resultater. Hvis man har Planter, som let bliver slappe ved Presningen, giver man dem et Omslag af tyndt Filtrepapir, der lægges mellem det tykkere, og som ikke skiftes.

Opbevaringen.

Naar Planterne er presset, oplæbes de med Strimler af gummeret Papir paa „Herbariepapir“ (som faas hos Boghandleren), eller paa halve Ark Konzeptpapir. Paa Papiret skriver man Plantens Navn, Findested, Dato o. s. v. Planterne lægges derpaa i Samlerr mapper, f. Eks. hver Slægt eller hver Familie for sig og opbevares paa et tørt Sted. Det er klogt at behandle dem med Insektpulver, for at de ikke skal blive ødelagt. H.—g.

PAA KANOTUR I FRANKRIG

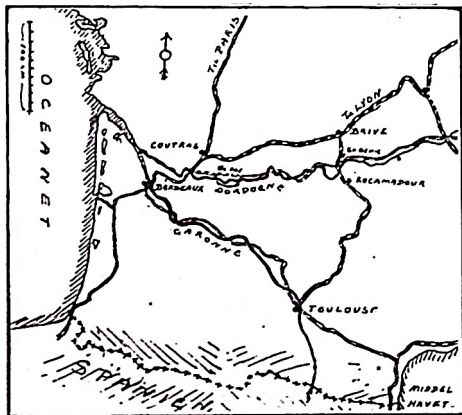
En gammel Spejders Oplevelser fortalt af ham selv.

(Fortsat fra forrige Nummer.)

Henad Eftermiddagen, da vi stod paa Stationen med Klunset paa Ryggen, begyndte det at smaa-regne. Det var jo ikke det bedste Vejr til at paa-begynde Turen i, men vi haabede, at det nede i Floddalen vilde være Tørvejr, for begge havde vi Uro i Kroppen og længtes efter at komme af Sted. „Edy“, vor ildrde Kano, stod taalmodig paa Stationen i St. Denis-les-Martel, og vi var ikke sene til at faa sat Hjulene paa, i Parantes be-mærket gamle Barnevognshjul, og komme af Sted ned ad Gaden med en hel Flok Unger i Hælene. Folk maabede over dette Amfibium og tænkte sikkert, at vi var nogle „gale Englændere“, der vilde drukne sig paa deres egen Facon.

Regnen silede ned nu, saa der var ikke andet at gøre end at slaa Teltet op for Natten og haabe paa bedre Vejr den næste Dag.

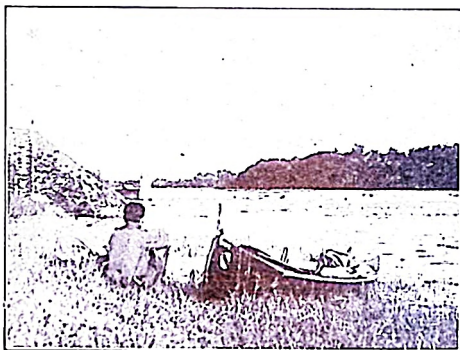
Det blev bygget og blæsende; men hvad gjorde det, naar vi snart skulde staa ved vore Ønskers Maal, Floden. Først Kl. 11 naaede vi dertil, mens den ene Byge efter den anden raslede ned over os. Det var et herligt Syn at se Kanoen ligge og vugge paa Vandet og se den blive tyngt længere og længere ned af Bagagen. Lastningen maatte



Rufen.

gøres med en vis Omhu, saa der kunde blive Plads til at strække Benene. Dietrich har Plads agter, Bagagen i Midten, og jeg selv sidder forrest,

hvad der ubetinget er bedst, da man her ikke har noget med Styringen at gøre og iøvrigt har den bedste Udsigt. Lidt før 12 satte vi fra Land og styrede lige ud i den rivende Strøm. Den første Hindring var en Bro, og for mig, der første



ved Klodbredden.

Gang var paa saadan en Tur, saa det ud, som om vi styrede lige lps paa en af Pillerne. Efter denne Sindsbevægelse blev vi enige om at hvile. Pagajerne lidt for at nyde Landskabet, mens det gled forbi. Den Følelse, man har, naar man sidder mageligt tilbagelænet i en Baad og lader Strømmen drive en af Sted, er ikke til at beskrive, den maa opleves. Her sad vi to smaa Mennesker i en skrøbelig Sejldugskano midt i en til Tider rivende Strøm, fyldt med Hvirvler og Sug, og oplevede den skønneste Naturfilm. Det ene Øjeblik smilede Solen over smaa, idylliske Øer, det næste Øjeblik fo'r Vinden med Rusk og Regn hen over Bjergene, der ofte stod som bratte Fjeldvægge ned til Floden. Med et siger Dietrich: „Nu kommer der noget,“ og forude hørte vi en Kogen og Syden. Det var det første Stryg, vi skulde passere. Jeg rettede mig op i Sædet og kunde tydeligt se, hvordan Vandet løb ned ad en svag Skraaning, idet det skummede og vendte Vragen udad. Hvordan mon det vilde spænde af, skulde vi om et Øjeblik ligge ude i det iskolde Vand og se Kanoen drive videre med Bunden i Vejret? Det kom nærmere og nærmere, og i et nu mærkede vi,

(Forlættet Side 25.)

TO SPEJDER-HELTE

Erik Larsen, der er 13 Aar og Spejder i Fredesund Trop, har faaet Korpsets Medalje for rask Daad, fordi han under en Fysiktime reddede

Hoved mellem sine Hænder og kvalte Ilden. Det var godt gjort.

Spejder Dierk Dirksen af Toftlund Trop har i



Erik Larsen.

en Kammerat fra at blive alvorlig forbrændt, da et Spritapparat eksploderede og antændte hans Tøj og Haar. Alle tabte Hovedet, men Erik gjorde det eneste rigtige, han kastede sig over den brændende Dreng, trykkede ham ind til sig, tog hans



Dierk Dirksen.

Vinter reddet en Kammerat fra at drukne i en Skovsø i Nærheden af Toftlund. Dierk viste megen Omtanke og stort Mod, og han har derfor ærligt fortjent det Livredningskors, som Spejderkorpsets Bestyrelse har tildelt ham.

DET ER LIVSFARLIGT —

Forleden Dag skete der ved Usserødl en meget sørgelig Ulykke, idet en F. D. F. Dreng blev ihjelkørt paa Landevejen, mens han gik i sin Kolonne med sine Kammerater. Nogle Spndage efter blev en Spejder paa Strandvejen paakørt af en Automobil og meget haardt kvæstet. Disse Begivenheder maner os til at udvise den allerstørste Forsigtighed, naar vi færdes paa Vejene.

Medens som bekendt enhver kørende skal køre i højre Side, gælder der ikke nogen Regler for Fodgængere (jeg tænker kun paa Landeveje uden Gangstier og Cyklestier).

Gaar man i højre Side, er man i Overensstemmelse med de almindelige Færdselsregler, men kan til Gengæld ikke se de kørende, som indhenter én bagfra, og som man netop skal tage sig mest i Agt for. Gaar man i venstre Side, er man i Strid med de almindelige Færdselsregler, men

kan til Gengæld langt bedre overskue den almindelige Færdsel, som da kommer én i Møde.

Man kan vistnok derfor hævde, at er man alene eller kun ganske faa, bør man gaa i venstre Side, men er man flere, som optager en større Bredde af Vejen, bør man gaa i højre Side.

En Dreng maa da have den ufravigelige Pligt, bedst Bagmanden til venstre, som ogsaa er mest udsat, at se sig tilbage, saa snart en Bil høres. Man vil som Regel altid af Bilens Retning kunne se, om man er observeret, og ser Situationen faretruende ud, maa der gives et i Forvejen aftalt, tydeligt Signal.

For at kunne høre Bilerne, bør Sang være forbudt paa Hovedlandevejene.

Vandringer maa, saa vidt det er muligt, lægges borte fra Hovedvejene, men er det nødvendigt at

OM LEJRMAD

II.

Ja, nu er vi inde i den pragtfulde Tid, Sommeren, hvor alle vore „Fritids-Tanker“ drejer sig om Udflugter, Week-end-Ture og Sommerlejr.

Men Tanker og godt Vejr mætter ikke, og derfor skal jeg give jer endnu et Par lette Opskrifter paa god og velsmagende Mad.

Jeg skal her tilføje: — Hvis der er nogen iblandt jer, der kunde ønske jer et Forslag til en Spiseseddel i Sommerlejr (Standlejr eller Vandretur), saa skriv til „Ferdinand, Korpskontoret, Studiestræde 30, K.“, saa skal jeg sende nogle Idéer til Lejrmaden.

Naa, vi prøver følgende:.

Sæt 3 Liter Vand over Baalet. Derefter skærer du en Citron i Skiver og lægger i Vandet, som du bringer i Kog. Du rører saa $\frac{1}{4}$ kg Hvedemel til Jævning uden Klumper og pisker 6 Æggeblosser uden Hvide med 6 Spiseskefulde Melis til en dejlig, hvid Masse. Naar Vandet koger, hældes Meljævningen i under stadig Omrøring. Lad det koge lidt. Æggene er pisket i det Kogekar, hvoraf der skal øses. Rør i Æggene, medens du holder den varme Jævning i, og du har nu en dejlig Citronsuppe, hvortil der spises Kryddere. Denne Ret koster ca. 15 Øre pr. Mand og er her beregnet til 5 Mand.

Flæsketeg.

Det er vel nok Sager i en Lejr. Køb $1\frac{1}{4}$ kg Karbonade med Spæk. Lad Forretningen, hvor du køber Kød, ridse den i Svøren og gnide den med Salt. Læg en stor Klat Margarine i Bunden

af Gryden og lad den smelte. Derefter lægges Kødet i. Brun det lidt paa Siderne. Læg Laag over Gryden. Naar Svøren er begyndt at blive haard, hældes der et stort Krus kogende Vand over. Stegen skal stege i ca. 2 Timer, men det er ogsaa Umagen værd. Sauce laves ved at hælde Meljævning udrørt i Mælk i Skyen, der smages til med en Ubetydelighed Sukker og Salt. Spis Kartofler til. Denne Ret koster ca. 45 Øre pr. Mand og er her beregnet til 5 Mand.

Er der noget, du er i Tvivl om med Hensyn



til Lejrmad, saa skriv til mig og bemærk, om det drejer sig om en Standlejr eller en Vandrellejr.
Ferdinand.

færdes paa disse, maa det ske med den største Forsigtighed. Landevejene maa nu om Dage sidestilles med Jernbanerne, hvor dog ingen kan tænke sig at gaa mellem Sporene uden stadig at vende sig om. Hvis nogle af jer har gaaet paa en Jernbanelinjé, mon I saa ikke, som jeg selv, har følt den underlige Kriblen i Ryggen, som har sin Grund i Frygten for, at der pludselig skal komme et Tog brusende ind i jer.

Ved Nattetid maa der udvises en ganske særlig Forsigtighed. Tit tror man, at de stærke Projektorer har oplyst én tilstrækkeligt, men det er en stor Misforstaaelse, dels fordi selv det stærkeste Projektorlys i Sammenligning med Dagslyset er for intet at regne, dels fordi Projektor-

lyset er af en saadan Art, at det overhovedet slet ikke formaar at belyse mørke Klædningsstykker. Man har Eksempel paa, at en Person først er blevet synlig i 5 m's Afstand fra Projektøren. Ejendommeligt nok endda i en maanelys Sommernat.

Alle pludselige Retningsforandringer maa selvfølgelig ikke finde Sted, men selv om man bevæger sig i fuld Overensstemmelse med Færdselsreglerne, er man altsaa alligevel ikke sikret.

En Spejder er aarvaagen og stoler mest paa sig selv; hvis Færdselsreglerne overtrædes, bliver det altsaa ikke ham, der gør det.

C. Blixenkrone-Møller,
Ingeniør, cand. polyt.

Hvordan man fælder et Træ

Der er noget af Skovmandsluets Romantikk og Spænding ved at fælde Træer.

„Spil aldrig Klovn med en Økse“, siger Baden-Powell, „den er et farligt Vaaben.“

Lad os derfor først se paa de simple Forsigtighedsregler, der gælder, naar man haandterer en Økse, den være stor eller lille.

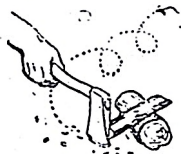


Fig. 1.

1) Lad saa vidt muligt det skarpe af Øksen være beskyttet, naar den ikke bruges. Hvis du bærer den, lad da Økse-Hovedet være dækket af et Læderhylster. En „Skovøkse“, der er langskaffet, bærer man med Økehovedet i Haanden, Skaffet opad og Bladet fremad.

Følges man med nogen, gaar de paa den modsatte Side af den, hvor man har Øksen. Lægger man en Økse fra sig, anbringes den enten i sit Hylster, eller den hugges i Træ — men aldrig i levende Træ.



Fig. 2.

2) Hug aldrig Brænde som vist paa Fig. 1. Det kan springe op og gøre dig selv eller andre Skade. Læg Brændestykket paa en Stub eller Huggeblok og før Hugget i en ret Vinkel med Brændestykket.

3) Brug ikke dine Kræfter, naar du hugger med en Økse. Øksens Vægt er tilstrækkelig, naar du fører Øksen rigtigt.

4) Spørg for, at Tilskuerne

er fjernet i alt Fald 3 Økselængder (Øksen holdt i strakt Arm). En Overtrædelse af denne Regel kan være skæbnesvanger.

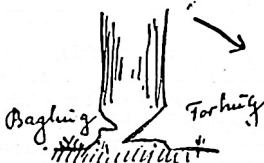


Fig. 3.

5) Ryd bort, hvad der er i Vejen i en Økselængde fra det Træ, du skal fælde. Se Fig. 2. Sving Øksen og pas paa, at der ikke er Grene eller Kviste, som kan gribe fat i Øksen og forandre dens Retning. Det kan maaske ellers koste dig en Fod.

Indprent dig disse faa Regler — og glem dem aldrig. — En Økse er en god Ven, men en grum Fjende.

Træfældning.

Lad os derpaa gaa over til det egentlige. Den

sædvanlige Spejderøkse („Skovmandsøkse“) er en Haandøkse, der kun egner sig til lettere Arbejde. Brug den ikke til andet. Et Træ, som er mere end ca. 10 cm i Diameter, er for stort, til at man bør gaa i Lag med det med en Haandøkse.

Men lad os tænke os, at vi skal fælde et Træ, der er netop 10 cm i Diameter. Naar du har overbevist dig om, at du kan hugge frit uden Hindringer af nogen Art, bestemmer du, hvilken Vej, du vil have Træet til at falde. Saa begynder du at hugge paa den Side af Stammen, der vender mod Faldretningen. Du laver „Forhugget“ (se Fig. 3) saa langt nede mod Roden, som du kan, — for at gøre Stubben saa lille som muligt. Hvil ligeligt paa begge Fødder, sving Øksen roligt og lad dens egen Vægt gøre



Fig. 4.

Arbejdet. Fæst Blikket paa det Sted af Stammen, hvor Hugget skal falde. Hug indtil Forhugget er naaet til lidt over Midten af Stammen (se Fig. 3). Paa den modsatte Side af Stammen hugger du derpaa et Indsnit („Baghugget“) lidt ovenover Forhugget. Hold op, naar du er naaet omtrent igennem, og se efter, om alt er klart til, at Træet kan falde. Advar Tilskuerne, — og hug saa det sidste afgørende Hug. Giv et Advarselssignal („O-Hej!“) i det Øjeblik, Træet falder. Spring samtidig til den ene Side, ikke tilbage, for det hænder ofte, at Stammen springer løs fra Stubben og „sparker bagud“ (Fig. 4).

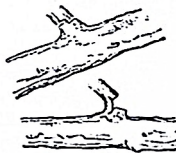


Fig. 5.

Du synes formodentlig, at alle disse Forsigtighedsregler er temmelig unødvendige, naar det kun drejer sig om saadan et lille Træ. Men tag ikke Fejl. De er ikke unødvendige.

Naar Træet er fældet, skal det afgrenes. Begynd ved den tykke Ende og hug mod Toppen. Det gaar nemmere end den modsatte Vej, og du undgaar, at Barken flaes op (se Fig. 5).

Endnu en Advarsel: Følg dig til det træ, naar du hugger med en Økse, saa hvil dig. Du kan ikke kontrollere Hugget, naar du ikke har fuldt Herredømme over dine Muskler.

Det er en Selvfølge, at man til sidst rydder Huggepladsen og spreder alle afhuggede Grene, saaledes at det hele ser pænt og ordentligt ud.

Ugle.

Danske Fugle ud over Verden.

Af Ornitologen *Halfdan Lange.*

En meget stor Del af vore Fugle foretager store Rejser for at opretholde Livet eller for at naa til de Steder, som Forældrenes Erfaringer har oplyst dem til at søge. I Nutiden kan man kun til en vis Grad forstaa, hvorledes dette Instinkt er opstaaet, og hvorfor det bevares i Slægtled efter Slægtled.

Men man faar en alvorlig Belæring om Naturrens Vælde i de mindste Ting, naar man erfarer, at spinkle Sangfugle rejser mange Tusind Kilometer hvert Efteraar i Natstens Mulm og Mørke og vender hjem den samme umaadelige Rejse til rette Tid.

Man kan læse i et Digt fra 1699 (af Peter Dass), hvordan man dengang undrede sig over, at det kunde lade sig gøre, at Svalen gemte sig i Mudderet om Efteraaret og atter "opkommer, efter hun haver udhvilet i Sand." Men nu har vi endnu langt større Grund til Forundring, da vi véd, at Svalen ikke ligger i Dvale, men rejser bort fra Siv- og Rørskovene i det tidligste Morgengry mod Syd over Italien eller Spanien til Sydafrika, Transwaal.

Der er ogsaa over vore Vinterfugles Rejser en Skønhed og Storhed, Fuglene, som rejser hertil eller længe, fra Tundra Egne og Klippekystrer ved det nordlige Ishav, Gæs, Ryler, Snespurve, Bjergiriser o. a. Det ses paa vedføjede Verdenskort, hvordan en Sjagger fra Tomske er draget til Skandinavien. Den er en brun og lysegraa Drosselfugl omtrent af Solsortens Størrelse; forhen blev den taget i stort Tal i Doner (Hestehaarsnærer); men nu har den faaet Fred til at raabe „sjag, sjag“ over vort Lands Krat og Skovbryn med Kjødbærfrugterne og til at løbe paa Engene for at samle Orme og Snegle, ligesom Solsorten paa Plænerne.

Kortet gengiver kun Ringmærknings-Resultater, mest danske udført af P. Skovgaard, Viborg. Man ser et unormalt Træk, en Sandterne, som fra Thy i Jylland er rejst over Atlanterhavet til Barbados. Om saadanne Amerikafarere blandt Fuglene formaar at finde tilbage til

Europa og til deres lille Klint, hvor de blev udruget og sikkert atter helst vil ruge, har man endnu ingen Oplysninger; men enkelte Hættemaager fra Øst Preussen er ligesom Sandternen fra Danmark faldet i Mellemamerika.

Et tredje Yderpunkt paa Kortet viser Vinterkvarteret Transwaal i Sydafrika, hvor Svaler og Størke fra Danmark opholder sig, de sidste er meddelt i ikke ringe Tal. Vi tænker ikke, at vore „Husfugle“ to Gange om Aaret krydser Æquator, og ved Juletid lever paa Højsletterne nær Kaplandet. +.

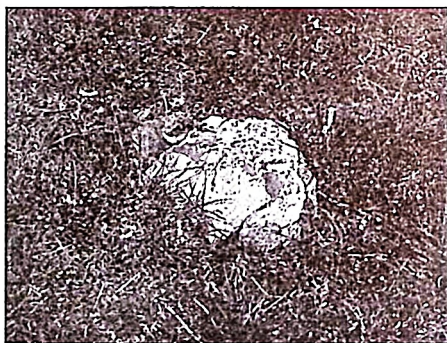
Paa Vej til Afrika var en Tornskade: O. T., som blev meddelt med Ring fra den store Indflyvningsport til Ægypten: Nildeltaet. Og en Nattegal: O. N. blev meldt fra Steiermark i Østrig.

I Spanien og Sydfrankrig er der ikke saa faa af vore Fugle om Vinteren. Sangdroslen, som nu i Sommer-tiden sidder mandig og oprejst og udraaber den største Glæde over den danske Bøgeskov, den hoppede paa Jorden i Vinhaver og Krat derne, og Hejre og Sort Størke, store, statelige Vadefugle, fandt udstrakte Sumpe ved Udløbet af Floderne i Midelhavet. Der er sat et Mærke III, hvor disse

Fugle er meddelt fra med danske Aluminiumsringe.

Mod Vest rejser ogsaa nogle Trækfugle; de kan nøjes med 5° mildere Vintervejre for at befinde sig vel, og der er da mange af dem i Skotland, Irland, England og Nordfrankrig. Den hurtige Stær mister sine Efteraarspletter i disse Lande for at vende blank og metalglinsende tilbage i Marts som „den sorte Stær“. Viben kaldes i England „den grønne Plovmandsfugl“, fordi den søger Føde nær Ploven og lægger Æg, hvor Bonden færdes. Den er talrig i England i milde Vintre, ofte i Frankrig og undertiden i Spanien.

Den uendelige Rejsetrang hæmmer ikke Fuglenes Kærlighed til Hjemmet og deres Trofasthed mod det gamle Land. Med Beundring betragter vi den Udholdenhed og Ømhed, som præger deres Liv fra Reden til Dødens Øjeblik.



Denne Unge af Præstekraven er udruget paa en Strandeng. Det er, ligesom den véd, at den har en anden Farve end Græsset, og saa har den lagt sig ved Siden af en Sten.

DET GODE OG DET DAARLIGE NEGATIV

Sommeren igennem vil en Del Spejdere sikkert tage en Mængde Fotografier og for at spare Penge selv fremkalde Filmen. Vi har derfor ved elskværdig Imødekommenhed fra Aktieselskabet Kodak laant en Række Gengivelser af Negativer, efter hvilke det ikke vil være vanskeligt at se, om ens Negativ er godt eller hvilken Fejl, der er begaaet. Negativet er den underste Række, „Afttrykket“ staar lige overfor det tilsvarende Negativ.



Rigtigt belyst Negativ.

I det rigtigt belyste Negativ staar Negativets mørke Parter (paa Afttrykket Højlyset) og de lyse Parter (paa Afttrykket Skyggerne), kraftige og klart i Modsatning til hinanden.

Underbelyst Negativ.

Den saakaldt tynde Optagelse, har faaet for lidt Lys. Skyggernes Enkeltheder er ikke naaet at blive gengivet paa Filmen. En væsentlig Del af Negativet er derfor gennemsligt. Afttrykket viser kun Figuren utydeligt. Ansigtet er mørkt, Grankvistene staar som Silhouet.

Overbelyst Negativ.

Der er i et overbelyst Billede ikke tilstrækkelig Modsatning mellem Negativets mørke (højlyse) og lyse (Skygger) Parter. Afttrykket bliver adlydende og fladt. Det tager lang Tid at kopiere.

Uskarp Indstilling.

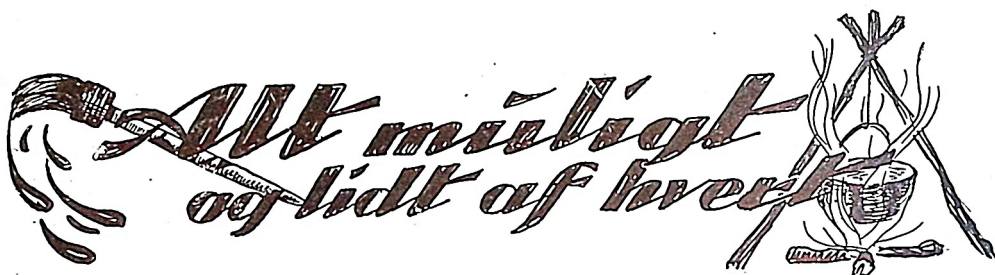
I det her viste Tilfælde, er det Indstillingen, der er forkert. Baggrunden staar skarpt, men Hovedfiguren er uskarp. Der er indstillet paa 12 Meter, medens der skulde være indstillet paa 3 Meter.

Rystet Optagelse.

Den, der har holdt Fotografiapparatet, har rystet. Alt er uskarpt. Det er vanskeligt at holde Kameraet roligt mere end $\frac{1}{25}$ Sek.

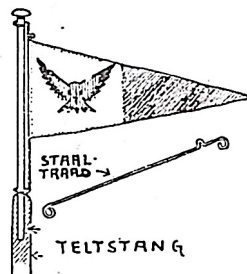
Genstanden har bevæget sig.

Personen, der skal fotograferes, bevæger sig. Man ser, den øvrige Del af Billedet er skarpt, selv Pigens Ben, men Overkroppen har hun bevæget.



En fiks Patuljevimpel.

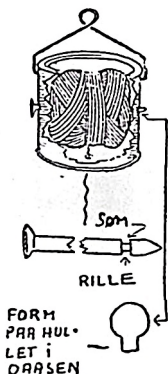
Lav en lille Vimpel til dit Patuljetelt, og anbring den, som vist paa Tegningen. Vimpen fast-



gøres til et Stykke Staaltraad (bedst Aluminiumstraad eller Messingtraad), der frit kan dreje sig om selve Flagstangen, — et lidt tykkere Stykke Metaltraad, der er fastgjort til Teltstangen. Man borer et Hul lodret i denne foroven, hvori Flagstangen kan anbringes.

Sejlgarn.

Du ved lige saa vel som jeg, hvor let der kommer Ulave i Sejlgarnet, naar man er i Lejr. Lav

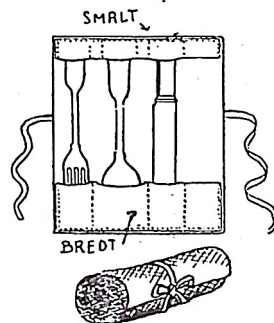


af en brugt Konserverdaase en Sejlgarnsholder som denne. Et Hul i Bunden, hvor Garnet trækkes ud igennem. Et Hul i hver Side af Daasen. Et Søm paa tværs og Apparatet og Sejlgarnet er i

Orden. Lidt snedigere kan det gøres ved at file en Rille i Spømmet og i Hullerne, hvori dette hviler (se Tegningen).

Spisebestik.

Der findes mange mere eller mindre gode Former for Spisebestik; men det bedste til Lejrbrug er nu alligevel en almindelig Ske, Kniv og Gaffel.



Sy et Etui som vist her; det er nemt og praktisk. — Husk blot, naar du syr det, at det Stykke Tøj, der sys ned over Grejerne, skal være smalt i den ene Ende og bredt i den anden.

Brødbagning.

Det tager for lang Tid, naar man skal sidde og



passe et Brød, der bages paa Pind. Lav først et Hul i Jorden, tænd en god Ild, der giver gode Gløder. Stik saa Pinden ind i Jorden over Gløderne. Pinden skal være saa langt fra Gløderne, at du netop kan holde din flade Haand paa Stedet og tælle til 10 uden at brænde dig. Pinden skal blot vendes nu og da. — Husk, at Pinden altid skal være varm, inden Brødet slaas omkring den.

Fra Divisionerne

XV AARG.

JUNI

MCMXXXI

Nørrejydske Division 1930—31.

Divisionen er Landets største i Udstrækning, idet den omfatter Egnene fra Holstebro til Skagene. Den har to Kolonner, Limfjordskolonnen og Vendelbokolonnen samt enkelte Troppe, Ulfvælkke, Roverafdelinger og en Søspegjertrop, ialt 16 Troppe i 12 Byer.

I Førerstævnet i Slagelse i Paasken 1930 deltog 17 Førere, Divisionen afholdt sin 19. Foraarsturnering i Randers i Bededagsferien i Maj (150 Deltagere), Vendelboerne (Skagen, Frederikshavn, Søby og Hals) holdt Pinselejr i Skagen, og de fleste Troppe havde Stand- og Vandrelære i Sommerferien. Limfjordskolonnen (Struer og Holstebro) havde Efteraarsturnering i Struer, og en stor og spændende Øvelse i Rold og Rebild i Oktober havde samlet 150 Mand fra Aalborg, Hobro, Randers og Farsø. Vendelboerne havde Efteraarsturnering i Søby i September med 50 Deltagere, og Divisionens aarlige Roverturnering i Rold i December (Nat- og Dagløb) havde Tilslutning fra Aalborg, Viborg og Randers samt de „grønne“ i Aalborg, ialt 33 Mand. I Januar 1931 afholdtes det aarlige Førermøde i Aalborg

med en Snes Repræsentanter fra Divisionen.

Divisionen kan se tilbage paa en uafbrudt Række Foraarsturneringer, ialt 20. Turneringen i Aar brød helt med gamle Traditioner, idet den afholdtes i Patuljelejr. Lejren oprettedes i Pinsedagene ved Mariager Fjord i Nærheden af Hobro. Den var ikke saa omfattende som ellers, da vi mente, at det var bedre med lidt men godt under de ny, oprøvede Forhold.

Turneringen deltes i to, en Patulje- og en Trops(hold)konkurrence. Den første omfattede: Lejridræt, Madlavning, et Dagorienteringsløb med indlagte Enkeltmandsopgaver, Patuljedagbog, Mødeprocent, Turn-out og Lejrbaalsunderholdning. Tropskonkurrencen omfattede Samariteropgave og Stafetsignaler.

Denne Form for Konkurrence stiller store og smaa Troppe paa samme Fod, man undgaar „Stjerner“ og „Stjernehold“, og selv smaa Troppe kan deltage. Endvidere var Turneringen anlagt i nøje Tilslutning til det daglige Patuljearbejde.

Divisionsbladet „Under Liljemærket“ udsendes maskinskrævet. Poul Clausen.

1. Birkerød Trops Patuljeturnering.

Troppen arrangerede en Patuljeturnering i Tiden fra d. 30. April til d. 3. Maj paa Søderåsen i Skaane, omtrent midtvejs mellem N. Vram og Stenestad. Lejrpladsen var aldeles pragtfuld med en herlig Udsigt. Der deltog ialt 5 Patuljer med tilsammen 36 Mand. Konkurrencerne omfattede Lejrindretning, Turn-out, Madlavning og et 20 km langt Forhindringsløb med alle mulige og umulige Forhindringer. Det endte med, at Deltagerne skulde vade over en Aa og derpaa klatre op ad en stejl

Klippekraant.

Det var en fortræffelig Idé at lægge Turneringen i Skaane, hvor Terrænet er ukendt for Drængene og i Virkeligheden langt mere spændende end det sædvanlige Øvelsesterræn i Nordsjælland.

Paa Hjemvejen skete der en sørgelig Ulykke, idet en af Troppens Spejdere ved Rungsted blev slemt kvæstet af en Automobil.

Skjalm Hvides Division.

Ved den fornylig afholdte Divisionsturnering vandtes Korpsets Rævehale af Kong Skjolds Tropp, Holbæk med 143,9 Points.

Nr. 2 blev Dronning Margrethe med 130,2 P., Nr. 3 Skjoldungerne med 127,9 P., Nr. 4 Svend Gønge med 123,3 P., Nr. 5 Esbern Snare med 121,7 P., Nr. 6 Bakketroppen med 96,7 P. og Nr. 7 blev Valdemar Sejrs med 95,8 Points.

Ved den i Store Bededagsferien ligeledes afholdte Ulveturnering vandt Esbern Snares Flok med 113,5 Points, Nr. 2 blev Valdemar Sejrs Flok med 105,5 P., Nr. 3 Dronning Margrethes Flok med 104,5 P., Nr. 4 Kong Skjolds Flok med 103 P. og Nr. 5 Skjoldungernes Flok med 94 P.

Roverstævnet 9.-10. Maj

I straalende Sol, under de lysegrønne Bøgekroner, afholdtes Stævnet paa 1. Absalon Rovers smukt beliggende Lejrplads.

Mødet prægedes af et godt Kammeratskab, der i Skæmt og Alvor nok kunde give Plads for nogle Sandheder.

Ingeniør, Ove Holms stærkt imødekomte Foredrag modtog Forsamlingen med stor Interesse. Foredragets nærmere Indhold refereredes i N. Sp for Maj.

Efter en fornøjelig Frokost-pause holdt Lektor Klaus Vedel et udmærket Foredrag, hvis livlige og alvorlige Indhold gjorde et dybt Indtryk paa Tilhørerne.

Den efterfølgende Diskussion var kort og klar.

Resultatet af Stævnet blev vel dette: Roverne maa arbejde videre indenfor deres Troppe. Korpsset anerkender Roverarbejdet og tilgiver sin Støtte for enhver Idé. Jean.

Tropsnyt.

1. Vesterbro har udsendt en stiftfuld Aarsberetning. Troppen er nu 18 Aar gammel.

Vedels Egne har planlagt en Konkurrence til Efteraaret mellem Troppens nuværende Spejdere og Medlemmerne af Tropsamfundet, hvoraf mange er ældre, værdige Ægtemænd og Familiefædre.



Jeres Mærker.

Enhver rask Ulv gaar selvfølgelig i Vandet om Sommeren, og ligesaa selvfølgelig træner han til Svømmermærket, saa han kan tage det til Efteraaret. Det er slet ikke saa svært, nu skal I høre, hvad I skal kunne:

- 1) Svømme 50 m og flyde 1 Minut paa Ryggen.
- 2) Tage Strømperne af i Vandet eller svømme 15 m paa Ryggen med korslagte Arme.
- 3) Træde Vande og dykke fra denne Stilling eller i Stedet for det sidste kunne springe ud paa Hovedet.

Der er et Mærke til, som I kan træne til i Sommerferien, og det er Iagttagermærket. Det er nu noget sværere, og derfor er det ogsaa kun de gamle 2. Stjerne-Ulve, der kan faa det. Men selv om I ikke har 2. Stjerne endnu, kan I godt begynde at arbejde med Iagttagermærket, for det er et Mærke, der kræver et stort Arbejde af jer, derfor har jeg ogsaa en voldsom Respekt for den Ulv, der gaar med det paa Ærmet. Nu skal I høre, hvad han skal.

- 1) Efter egen Iagttagelse have skrevet 5 Rapporter over 5 vilde Dyr eller Fugle.
- 2) Kende 20 danske Træer og Blomster af Navn og Udseende, og kende Bittersød Natskygge og andre paa Egnen forekommende, farlige Planter og vide, at de er giftige (f. Eks. Pig-æble, Dapline, Bulmeurt, Fingerbøl, Gifftyde, Skarntyde og Galnebær).
- 3) Kunne følge et Spor (Papir, Landemærker, Farver, Spejldertegn og Kompas), eller kunne beskrive et Menneske, han kender, eller en Stue, hvor han har været i fem Minutter.

Se, de af jer, der altid bor paa Landet eller har Have, kan jo sagtens finde 5 vilde Dyr eller Fugle at iagttage. Hvad mener I om Pindsvin, Skovmus, Egern, Hare, Raadyr eller Daadyr? Og desuden har I jo alle Fuglene. De Ulve, der bor i Byen og ikke kommer paa Landet i Sommerferien, skulde finde sig et Sted, hvor de kan fodre Fuglene Aaret rundt, saa vil I kunne iagttage mange morsomme Ting hos dem, og saa maa I

selvfølgelig stikke Madpakken i Lommen og tage paa Eventyr i Skoven nogle Gange — en Ulv kan jo alligevel ikke gaa paa Stenbroen hele Sommeren igennem, selvom der maaske ingen Ulv-ture er, fordi Akela er væk — vel.

Blomsterne og Bladene skulde I presse og klistre pænt op paa Papir. Laan I saa en Mappe til Papirerne og skriv saa Navn og Findested ved hver Plante, saa faar I en pæn, lille Samling, som I kan faa Samlermærket for, saa har I slaaet to Fluer med et Smæk!

I er vel alle ivrige Sporhunde, saa I kan følge et Spor, men øv jer alligevel paa at kunne beskrive de Mennesker, I ser omkring jer. Husk, en Ulv maa have Øjnene med sig.

Kender Du

„Ulvebogen“?

En morsom Bog — rig paa smaa Æventyr. I den vil Du altid kunne finde noget, der vil interessere Dig. Hør blot lidt fra Indholdsfortegnelsen, der ialt rummer ca. 120 forskellige Ting: Baal — Barnepige — Bud — Dyrejagten — Flaget — Færdsselsregler — Holdspiller — Indianerstammer — Kast — Kimleg — Kompasset — Lejrliv — Løvsavsarbejde — Saar — Samler — Signallering — Solstik — Sporing — Svømning — Væver — Øksen

Faas i alle Boglader. Kartonneret Kr. 3,75

Ialt 192 Sider

Gyldendal

En Bog for raske Dreng

Den internationale KODAK FOTO-KONKURRENCE

Et eneste af Deres Billeder kan vinde
42.000 Kroner.

Tænk, 42.000 Kroner for et eneste lille Øjebliksbillede! 97 danske Præmier fra 25 op til 1000 Kroner. — I internationale Præmier fra 3.700 op til 37.000 Kroner. Bronzemedaille, Guldmedailler og en Sølvstatuette. Det er Præmielisten.

Og den eneste Betingelse for at deltage i Konkurrencen er faktisk den, at Billederne skal være taget mellem den 1. Maj og den 31. August 1931.

Er det saa ikke nok Umagen værd straks i Dag at faa fat i et Eksempplar af Konkurrencebetingelserne og nogle Indmeldelsesblanketter (den nærmeste „Kodak“-Forhandler har dem, ellers kan de faas fra Kodak Aktieselskab, Vodroffsvej 26, København V.)?

Send saa Billederne ind. Jo flere des bedre. Thi jo flere Billeder De indsender, des større Chance har De for at vinde. Billeder fra Hjemmet, fra Skolen, fra Søndagens Oplevelser, fra Lejrturene. Billeder af Kammeraterne, af smukke Landskaber, af Dyr og Blomster.

Men pas' paa, at Tiden ikke løber fra Dem! Tag Billeder hver eneste Dag og send dem allesammen til Konkurrence-Konforet. Chancerne er lige store, hvad enten De benytter en billig lille „Brownie“, en „Kodak“ eller et meget kostbart Kamera. Thi det er ikke Billedernes tekniske Kvalitet der bedømmes.



„KODAK“ VERICHROME FILM

„Kodak“ Verichrome Film er yderst farvetolsom i Særdeleshed for grønt og gult, de Farver, som er de mest fremherskende i Naturen.

„Kodak“ Verichrome Film er fuldkommen gloriefri, idet en farvet Hinde paa Bagsiden absorberer enhver Overstråling.

„Kodak“ Verichrome Film er betydelig hurtigere end den almindelige „Kodak“ Film, der jo i flere Aar har haft Verdensry som den fuldt paalidelige, hurtige Amatørfilm.

„Kodak“ Verichrome Film har et meget større Belysningsspillerum, end det nogensinde har været muligt at opnaa.

„Kodak“ Verichrome Film har mætteret Bagside, saa at Negativeet kan ses som paa en Matskive.

Samlige „Kodaks“ og „Brownies“ er saa lette at bruge, at enhver kan lære det paa faa Minutter. Og de giver saa smukke, klare og skarpe Billeder, at selv den mest krænse er glad for dem. Priserne er lige fra Kr. 10,— op til Kr. 190,—. Men det Kamera, som maaske er det mest Idælle for en Spejder, er vel nok den med Emblemet paa selve Kameraet og den tilhørende Læderlaske forsynede Spejder „Kodak“. Den koster Kr. 30,— og er yderst solid. De skal saamænd ikke anskaffe Dem en „Kodak“ eller „Brownie“ alene for at deltage i Konkurrencen. Nej, De bør gøre det, fordi det er en ganske utrolig liggende Fornøjelse selv at tage Billeder samt en stedsøverende Glæde, naar og hvorsomhelst at kunne genopleve hver Ferie, Tur eller morsom Situation. Spørg blot den, der har en „Kodak“!

KLIP UDI

Indsend denne Indmeldelses-Blanket sammen med Deres Billeder til Konkurrence-Konforet, Kodak Aktieselskab, Vodroffsvej 26, København V. Mark ikke noget Billede med Deres Navn, hverken paa For- eller Bagsiden. Opbevar Negativeerne omhyggeligt, saa at de er parat til Indsendelse, saafremt et af Deres Billeder bliver udvalgt af Dommerne.

Navn:
(skriv tydeligt)

Stilling:

Adresse: Gade Nr.: By:

Billederne er oplaget med et Kamera og paa Film

Med denne Indmeldelses-Blanket følger Sikk. Billeder
Sp. M. 2.



I Begyndelsen af Maj Maaned i Aar faldt der ifølge „Nya Dagligt Allehanda“ i Egnen mellem Stockholm og Karlberg

en kraftig Regn, som medførte Masser af rødgraa Orme, der lignede smaa Regnorme. Et Par Timer senere faldt der en ny Regn, der varede ca. ½ Time. Endnu ved Middagstid vrimlede det med Orme rundt omkring.

Enhver Spejder

bør i Fremtiden
købe



Naturlig Størrelse.

TYGGEGUMMI

Engelsk Fabrikat.

===== Faas overallt. =====

*

Husk!

England er Danmarks største Aftager paa Verdensmarkedet. Gør Gengæld ved at købe engelske Varer.

ENGELSK-BELGISK VAREIMPORT
ST. KONGENSGADE 75 · TELEF. C. 13251.

Er I allerede begyndt at samle paa det lille dannebrogssørvede Hylster? Vi kan allerede nu betro jer, at 1. Præmien i den af „Engelsk-Belgisk Vareimport“ udskrevne Præmiekonkurrence bliver 1 flot Dregecykel. Den udførlige Præmieliste vil følge i et af de nærmeste Numre.

Da Verdensspejderche-

fen for nogen Tid siden var i Australien, forærede Spejderne paa Fiji Øerne ham en Hvaltand. Gaven blev overrakt af Divisionschef Toganivalu og Tropsfører Kikau, der knælede foran B.-P. og holdt følgende lille Tale:

„I Overensstemmelse med Fædrenes Skik skænker vi denne Tand til dig vor store, hvide Høvding som en Tabu til Tegn paa vort Venskab og vor Hengivenhed.“

Spejderbevægelsen gaar isvrigt stadig frem paa Fijiøerne, og flere og flere Drengene trækker i den brune Bluse og tager den store Hat paa; — begge Dele er højst uvant for dem, for Drengene dér plejer at gaa splitternøgne.

Østsjællands Folkeblad

har udskrevet en Konkurrence for Drengene og unge Mænd blandt Læserne. Præmierne er 10 Eksp. af Lord Baden-Powells „Paa Ridderfærd“. Bladet skriver, at Bogen har en stor Mission. Det er rigtigt. Bogen er fortræffelig.

En indisk Maharajah

fejrede forleden et af sine Bryllupper. Ved denne Lejlighed hændte en meget mærkelig Ting, fortæller en engelsk Korrespondent, der var til Stede.

Paa et Areal i Parken, der var to Meter bredt og halvtreds Meter langt, blev der lagt glødende Trækul. Midt under Festen tog Maharajahan sine Sko af og spadserede ganske roligt hen ad disse glødende Stykker Trækul. Han opfordrede Gæsterne til at følge hans Eksempel, og i første Omgang gik otte Mænd og tolv Kvinder hen ad det glødende Underlag. Da det gik godt, fulgte det øvrige Selskab efter og deriblandt ogsaa en Del Europæere, uden at nogen af dem tog den mindste Skade. Korrespondenten gik selv barbenet hen ad Gløderne, og han mærkede knap nok, at de var varme. Men hvorledes dette Mirakel skal forklares, aner han ikke.

Jordens dybeste Sø, Baikalspens største Dybde er 1522 m, hvilket er 1060 m under Havets Overflade. Dens Tilløbsomraade er 1¼ Gange større end Tyskland, og dens eneste Afløb er Angorafloeden, en Biflod til Jenisei. Vandet er ualmindelig klart; undertiden kan man se igennem det lige til 40 Meters Dybde. Under 250 m er Temperaturen 3,2°—4° C. og konstant hele Aaret. Søen er tilfrosset fra Januar til Maj. Paa Grund af Storm dannes ofte indtil 4 m høje Isvolde og Isskruninger. Dyreverdenen er meget ejendommelig, bl. a. findes der den saakaldte „Oliefisk“, hvis Skelet er tyndt som Papir.

Et blaåt Øje — givet af en Spejder. Saa blev han endda rost for det og fik Medalje. Det var en kanadisk Spejder, som tog den paa Hovedet ud i en Vaage i Isen for at redde en Dreng, og da han var saa uregerlig, at Spejderen var ved at blive trukket med ned, pyntede han ham paa ovennævnte Maade for at faa ham til at blive rolig. De kom begge to velbeholdne i Land, saa Enden blev jo god nok; men der kan ikke være Tvivl om, at de rigtige Frijørrelsesgreb er mere humane.

Efter Propelyvognens vellykkede Prøvefart gives der i Fremtiden fantastiske Muligheder for Hastigheden i det internationale Samkvem. Hurtigtog vil kunne tilbagelægge 200 km i Timen, Luftbefordringen 150 km og de hurtiggaaende Skibe 50 km i Timen. Ved at kombinere Hurtigtog og Luftfart vil Rejsen fra Berlin til Santiago—Valparaiso kunne gøres paa 3½ Dage, medens det med Damper alene vilde vare 16 Dage. Fra London til Sidney vilde Luftfart vare 5 Dage, med Damper 19½ Dag.

I 1911 var Baden-Powell paa en lang Rejse med det Formaal at udbrede Spejderbevægelsen. Blandt andet kom han til Hongkong. Nu findes der i denne By ca. 30 Troppe med Ulve, Spejdere og Rovere. Naturligvis er der flest kinesiske Spejdere, men der er dog ikke saa faa blandede eller „fremmede“, som Ikke-Kineserne kaldes. Det er mest Skoler og Religions-samfund, der opretter og understøtter Troppene. Korpset har egen Bygning, en stor Bivuakplads, og Byens Guvernør er samtidig Præsident i Korpset. Omegnen med dens Bjerge er velegnet til Spejdersport, og en stor Sø staar til Raadighed for Søspejdernes Øvelser.

FODBOLD



Støvler

Der findes saa mange forskellige, bade mere og mindre gode Mærker indenfor Fodboldstøvler, at det kan være vanskeligt at træffe det rette Valg. Fodboldstøvler, som De i alle Henseender bliver tilfreds med, kan vi vise Dem i vor alsidige Sportsafdeling; vi har specialiseret os indenfor denne Branche og fører kun de allerbedste Mærker.

Her nævner vi en prima Støvle til en meget billig Pris:

Størrelse indtil
Nr. 39 incl. . . Kr. **11⁵⁰**

Størrelse fra
Nr. 40 Kr. **12⁵⁰**

**CROME &
GOLDSCHMIDT**
SPORTSAFDELINGEN
STUEN



Redaktøren siger —

Vilhelm Humlum

bedes opgive mig sin Adresse. Jeg har en Bescsked til ham fra Mr. Hubert Martin.

Om Græstørv.

Lauritz Gjedsted, 1. Braaskov Trop, har skrevet til mig i Anledning af, at han mener, at det var forkert, naar „Erik“ i sidste Nummer af Magasinet i sin Artikel om, hvad den erfarne Lejrmænd aldrig glemmer, hævdede, at man skulde lægge afskaarne Græstørv med Græsset nedad. Lauritz siger, at Rødderne vil blive ødelagt af Solen. Hvis Jorden er meget løs, kan det godt ske, men ellers vil de være nogenlunde beskyttet af Jorden. Det rigtige er efter min Mening at lægge Tørvene ovenpaa hinanden med Græsset nedad. Om muligt lægger man Bunken af Græstørv i Skygge. Hvis man er meget omhyggelig, slaar man hver anden Dag en Spand Vand over Tørvene.

Stort Svenskerbesøg.

I den store svenske Lejr ved Helsingborg til Sommer, hvor Korpset vil blive repræsenteret af Gjøngerne, deitager ogsaa 30 Spejdere fra den irske Fristat.

Alle Lejrens Deltagere — ca. 3500 — kommer forøvrigt til København Fredag den 17. Juli.

De skal se Thorvaldsens Museum, Zoologisk Have og Tivoli. Det bliver det største samlede Besøg af Svenskere siden 1659, — men vi har lovet Svenskerne, at de skal blive bedre modtaget end den Gang.

Sct. Georgshilsener.

Korpset har udsendt Hilsener til alle Spejderkorps i Verden og har modtaget Sct. Georgshilsen fra Siams Spejdere, Norsk Spejderguttforbund, Spejderne i Persien, Sveriges Scoutforbund, Deutscher Späherbund, De czechoslovakiske Spejdere, Estlands Spejderkorps, Jugoslaviens Spejdere, De spanske Spejdere, Sverrigs Spejderchef og Verdensspejderchefen.

3 Englændere:

C. Pringle, D. Wootton og A. Hodgson rejser Verden rundt og udgiver sig for Spejdere. De er det ikke, og det Internationale Bureau har anmodet os om ikke at yde dem nogen Hjælp.

Spejderpas.

Der er sikkert mange Spejdere, som rejser til Udlandet i Sommer. Husk, at man skal have

„Spejderpas“, hvis man rejser i Uniform. Det faas kun fra Korpset, og Ansøgning maa ske paa de særlige Blanketter, bilagt med Stambogsblad.

Fotos.

Jeg er ked af, at jeg faar saa faa gode Fotos indsendt. Det er ikke muligt at blive af med den maanedlige Præmie paa 5 Kr.

Det fortræffelige Forsidebillede er taget af Læge Arthur Bang, Viborg.

Linoleumsnit-Konkurrencen.

Jeg erindrer jer om denne Konkurrence, hvor Firmaet Heintze og Blanckertz har udsat nogle gode Præmier, bestaaende af „Tilværværktøj“. Konkurrencen slutter 30. September.

Tag.

SPEJDERNE

OG

DERES FØRER

køber altid til Lejren deres

Ost og Konserves

i det gamle

OSTELAGER

Skinderg. 49 - Byen 7820

Paa Kanotur i Frankrig.

(Fortsat fra Side 10.)

hvoran Strømmen sugede os med i en vildere og vildere Fart. Vandet toppede og sendte smaa Skvæt indenbords. Puh, saa var det overstaet; vi kiggede paa hinanden og sagde i Kor: „Den klarede vi fint," skønt vi hverken havde gjort fra eller til.

Hen paa Eftermiddagen kom Solen rigtigt frem og gennembagte os dejligt. Tøjlet blev tørt, alting blev varmt og behageligt. Fuglene sang, kort sagt, det blev den rene Idyl. Vi skiftedes til at ligge paa Ryggen og drømme og dase, men ak, det hævnedes sig senere hen.

Frokosten, der bestod af Brød og Chocolate, blev indtaget under Farten. Naar man blev tørstig, havde man blot at stikke sit Krus udenbords for at faa en kølig Slurk.

Ved Sekstiden havde vi tilbagelagt ca. 30 km, og da vi følte os temmelig fladtrykte forneden, blev vi enige om at søge en passende Lejrplads. Denne fandt vi paa en Eng, eller rettere en græsbevokset Grusbanke, lige overfor en ca. 50 m høj Fjeldvæg, paa hvis Top der laa det mest idylliske, lille Torneroseslot. Ingen Mennesker var der at se, ingen Lyde undtagen et enkelt Fuglepip, Vandets Skvulpen og en dump Brusen fra et Stryg længere nede, hørtes. Ja, og for Resten en Ting til, Myggenes Summen. De nederdrægtige Bæster aad os, inden vi fik tændt Ild op! Heldigvis forsvandt de, da Solen var gaaet ned, men nu kom der en anden Plage. Solen havde varmet os saa eftertrykkeligt, at ialtfald jeg havde Feber. Jeg ligefrem kogte, baade udevendig og indvendig. Tøjlet irriterede Huden, Myggene stak, og dertil kom, at jeg var saa dødsens træt, at det varede flere Timer, inden jeg faldt i Søvn.

Den næste Formiddag forsøgte vi os lidt i den rødle Fiskesport. Dietrich havde været saa forsynlig at medbringe et Par Snører og et halvt Dusin Kroge, selvfølgelig af den forkerte Slags, for ellers havde Udbyttet sikkert været noget større, end det blev. Hver anbragte sig paa sin Sten. Tavshed. I Løbet af en stiv Time havde jeg ladet Fiskene æde mindst 10 fede Regnorme uden saa meget som at have set et eneste levende Væsen i Vandet. Mit Uheld skyldes sikkert, at jeg som sædvanlig lader mig skubbe til Side og kun

faar den daarligste Plads. Dietrich meddelte derimod, at han havde fanget to Fisk; hvad det var for en Slags, vidste han ikke, de var henne ved Teltet. Jeg kunde ingen Fisk se, men tilfældigvis faldt mit Øje paa hans Krus, som stod fyldt med Vand, og dér svømmede „Fiskene" virkelig rundt. Du milde Himmel, var det Frokosten, som jeg havde glædet mig til. Han grinede. Jeg maa dog indrømme, at de smagte storartet, da de var ristede i Olie. Skade kun, at der ikke var flere af dem.

Ved 1-Tiden var vi paa Vandet igen og havde kun sejlet et Kvarter, da vi naaede det Stryg, som havde brummet for os hele Dagen. Vi listede afsted langs Bredden, da det saa temmelig skrappt ud, og Resultatet af vore Overvejelser blev da ogsaa, at vi skulde forsøge at bære Baaden over nogle smaa Øer af lutter Rullesten. Det vilde være for risikabelt at gaa ned ad det, for Floden ligesom væltede sig sidelæns ud over en Vold af Klippeblokke og Sten. Det blev halvanden Times haarde Slid, inden vi igen kunde sætte os i Kanoen og lade staa til det sidste Stykke.

I Løbet af Eftermiddagen stoppede vi op ved



Det eneste rigtige Cykle-Lys der findes.
Kun ægte naar Navnet ASP er stemplet i sølv lyset

Cykleforretningen „Hjortø“.

H. Dalchow. - Hjortøgade 2. - Telef. Ryvang 505.
Anbefaler sig med 1. Kl.s Cykler og Cyklodele.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Løgevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Gyldenlovesg. 6', K. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.



Campingpladser

ved Solrød Strand udlejes for Sommeren.

Telefon Solrød 25.

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansengade 73, v. Frederiksborgg. Til. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Pris.r.

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tilf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.



Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og vægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

en Landsby for at proviantere. Indbyggerne troede uden Tvivl, at vi var et Par Flodguder, der pludselig var skyllet i Land i deres By, saadan som vi saa ud.

Lige efter denne Landsby var det nær gaaet galt. Forude ser vi midt i et vildt udseende Stryg en spids Sten, som rager op af Vandet, og vi bliver enige om at passere højre om den, men Strømmen driver Agterenden ud til venstre, saa Baaden truer med at løbe sidelæns ind paa Klippen. Vi arbejdede begge som rasende og naaede at komme saa meget til Side, at kun Agterenden tryede med at ramle paa, hvad den nu alligevel ikke gjorde, da der altid er en modgaaende Strøm omkring en saadan Forhindring i Vandet. Denne virkede som Stødpude, og vi strøg forbi uden anden Skade end en heftig Hjertekvababbe.

Næppe var Skrækken overstaaet, førend en ny Forhindring viste sig. Forude styrtede Vandet lige lukt mod en Klippevæg for saa i en skarp Vinkel at dreje af til højre. Saa det forrige faretruende ud, saa dette ud til at kunne blive en Katastrofe. Kanoen strøg med god Fart lige mod den sorte, takkede Væg, og det var først ca. 1 m fra, at vi pludselig drejede rundt midt i Skumtoppe og Hvirvler. Saadanne Forhindringer blev efterhaanden daglig Kost, men det var dog dem, der satte Krydderi paa Tilværelsen og gjorde, at Turen blev en saa stor Oplevelse. En Dag tilbagelagde vi 60 km, den længste „Dagsmarch“ paa Turen, mens de øvrige kun var paa 30-40 km. Først henad 7-Tiden lagde vi op for Natten, og det blev langt over Midnat, inden Dagens Begivenheder var diskuteret færdig.

Den følgende Dag var mindre rig paa nervepirrende Begivenheder, det var nærmest en Drivedag i dobbelt Forstand, idet Strømmen endnu var stærk nok til at give os en nogenlunde ordentlig Fart, saa vi kun nu og da behøvede at tjatte lidt i Vandet med Pagajen. — Det, som drillede os mest, var de lange, smalle Øer, der deler Floden i to Arme, hvoraf som Regel kun den ene er farbar. Almindeligvis gættede vi rigtigt og kom ind i det rette Løb, men et Par Gange hændte det, at vi ganske stille strandede, og saa var der ikke andet at gøre end at springe udenbords for at komme løs. Dermed var det hele nu ikke overstaaet, nej, saa kom først Sliddet med at ro stik mod Strømmen for at naa ind i den rette Baas.

Da vi startede den tredie Dag, syntes vi, det begyndte at blive trivielt, Floden blev saa bred og magelig, at der maatte bestilles noget næsten hele Tiden for at vinde frem i et nogenlunde ordentligt Tempo. Det eneste Lyspunkt var, at vi skulde i Sluse for at komme ind i en Kanal, der er gravet 10 km langs med Floden, til Smaafartøjer. Slusevagten raadede os til at gaa i Kanalen,

da Floden var et eneste langt Stryg, fyldt med Skær og Træstammer.

Det havde vi dog ikke Lyst til. Kanalen saa kedelig ud. Vi vilde hellere forsøge Floden.

Strýget, vi skulde passere, var vel 2—300 m langt og værre end det værste, vi hidtil havde prøvet. Planen blev nøje overvejet, den Sten skulde passeres venstre om og den højre om og derefter ned gennem de allerværste Braadsøer, for dér er mest Vand, og man er nogenlunde sikker paa, at der ingen underspiske Skær findes. Bagagen blev surret fast til Baaden og dækket med Voksdug, hver tog sin Regnkappe paa og stemmede Fødderne fast mod Bundbrædderne. Saa gaar det løs, først ganske sagte, saa hurtigere og hurtigere, vildere og vildere, Baaden slinger og springer som i Dans, Snuden gaar i den ene Gang efter den anden, saa Vandet fosser ind over mig, Skumspøjtet hvirvler op i Luften og blænder mig, saa jeg maa lukke Øjnene. Jeg ror, som en rasende, for taber vi først Farten, er det komplet umuligt at styre, og vi vil være prisgivet. Den ene Sten uhyggeligere end den anden farer forbi som et Lyn. Jeg skimter dem kun, fordi de er tæt op ad os og griner som kulsorte Øjne i det hvide Skum. Som en Pil fløj Kanoen gennem de sidste Skumhvirvler, næsten sidelæns, men vi var ligeglade, og smed os saa lange vi var, fuldstændigt udpumpede, og svedte af Anstrengelse og Spænding. Det var værre, end vi havde ventet, men skidt, nu var det jo overstaaet. Den Eftermiddag maatte vi stoppe op allerede Kl. 3, da Floden spærredes af mægtige Sluseporte, der stemmer Vandet op til et Hydro-Elektricitetsværk. Det var næsten uhyggeligt at styre lige mod Gitterportene, hvor Vandet med et Sug forsvandt ned i Rørene, der leder det til Turbinerne. I Fantasien forestillede man sig, hvordan man røg lige ind i dette sorte Hul for til Slut at blive pulveriseret i Maskinerne. Saa galt gik det dog ikke, hvorimod vi havde et frygteligt Mas med at bakse Baaden op ad de stejle Skrænter for endelig at ende i en Have. Ejeren viste sig at være en smilende og venlig Bondemand, der med den største Beredvillighed tillod os at slaa Telt op midt imellem Tomaterne og Græskarrene og samtidig bad os kigge indenfor senere hen paa Aftenen. Traktementet bestod af sort Kaffe med hjemmelavet Brændevin til, en skrap Kost, som fik Øjnene til at løbe i Vand. Jeg tog ikke meget Del i Konversationen af den simple Grund, at jeg ikke forstod et Muk af, hvad han og Konen sagde. Sagen er nemlig den, at ude paa Landet tales en Mængde forskellige Dialekter, som ikke har det mindste med Højfransk at gøre. Indbyrdes talte de deres egen Dialekt, og med Dietrich Fransk, men et skrækkeligt gebrokkent Fransk, da de meget sjældent har Brug for

Anders Jensen

Frederiksberggade 5.

Pris 10 &
20 Øre
pr. Stk.

Forsøg Frankfurter Pølser,
koges i 4 Minutter. Nydes
med Sennep og 1 Rund-
stykke til. Praktisk til Ud-
flugter.

VEDBÆK KAJAKBYGGERI

Erh. Nielsen.

„I AM ALONE“ — „CITO“
Forende Modeller.

Telefon 180.

Rimelige Betalingsvilkår.

Rejsegrammofon

med 10 nye Plader fra Kr. 48.00. — Radio i
alle Mærker.

Mortensen, Skydebanegade 13.
Vester 4303.

Sig

SELO

— næste Gang
De skal have
en Rullefilm!

SELO

er den NATIONALE ENGELSKE
FILM, og har afløst *APEN* Filmen.

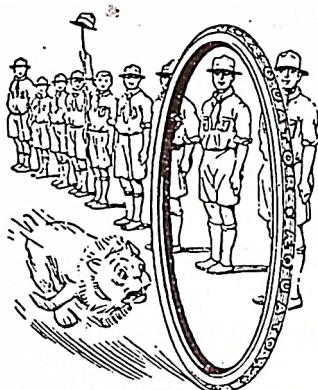
SELO

Filmen er Samlingsproduktet for
Englands førende Fotofabrikker —
ogsaa *APEN* Fabrikken.

SELO

er Helaarsfilmen — altid paalidelig.





Schønning & Arvés
- Cykledæk -
og Slinger
Knagende stærke!

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
 Huslejetab ved Ildebrand.)

Gevaert

Express
Film

det. Jeg fordrev Tiden med at studere Lokaliteterne. Stuen var temmelig høj med Bjælkeløft og blankskuret Flisegulv; den eneste Vægdekoration var et Diplom i Glas og Ramme, flankeret af en drabelig Sabel og en gammel Muskedonner, Minder fra Mandens Deltagelse i en eller anden Krig i Sydamerika. Møblementet bestod af et Par mægtige Skabe, nogle hvidskurede Halmstole og et Bord, dækket med tærnet Voksdug. Straks da vi kom, gik Konen hen til den mægtige, aabne Kamin, satte Kaffekanden op paa en Trefod af Jern og lagde smaa Kviste paa Gløderne, imens hun pustede med en lille Blæsebælg. Hurtigt blussede Ilden op om Kaffekanden, der snart udsendte en hyggelig Duft af Kaffe, blandet med Røg fra Baalet.

Den sidste Dag af Ferien begyndte paa en temmelig besværlig Maade, idet vi maatte trille Kanoen hen over bløde Marker og hullede Veje; det var nu ogsaa mere, end de stakkels, skrøbelige Barnevognshjul kunde bære, Eger efter Eger sprang, saa de tilsidst lignede 8 Taller. Tilmed var Skrænterne ned til Floden efter Sluserne endnu højere, saa vi havde det største Besvær med at faa bakset Baaden helskindet ned i dens rette Element. Paa Floden var Drivertilværelsen ogsaa forbi, for Strøm var der ikke ret meget af, og der var 40 km at tilbagelægge til Ste. Foy-la-Grande. Hele Dagen maatte vi strække ud ved Pagajen, taktfast og ganske mekanisk for den frem og tilbage. Nu var Musklernes træned og Hænderne barked, saa Træthed var et Begreb, vi ikke kendte. Kun eet: fremad og fremad. Klokken lidt over 6 lagde vi til ved Slæbestedet i Ste. Foy. Der var fuldt af Koner, der vaskede i Floden, saa hvordan i Alverden vi skulde faa skiftet Skjorte og Bukser, saa vi kom til at ligne civiliserede Mennesker igen, var ikke nemt at afgøre. Heldigvis laa de alle paa fire med Halen vendt mod os, saa der var ikke andet at gøre end at lade, som om de ikke eksisterede og fuldende Toilettet. Derpaa gik det i strakt Karriere tværs igennem Byen over toppede Brosten, hvad Hjulene selvfølgelig ikke kunde taale, de blev mer og mer kantede, og paa Stationspladsen brød de endelig sammen. Katastrofe! Toget skulde gaa om 5 Minutter. Svedende og stønnende slæbte vi Kanoen det sidste Stykke ud paa Perronen, hvor Ekspressen i det samme rullede ind.

Det var det sidste Tog, saa med skulde vi, og med kom vi, men kun fordi det udelukkende ventede paa, at vi skulde blive færdige. Passagererne hang ud af Vinduerne og gloede eller skældte ud; der var endda en halvfuld Mand, som truede med at skyde „de forb..... Amerikanere“.

Dermed var den Ferie forbi.

Arne Germundsson.



En Nat i Lejren.

Af Wilhelm Dybwad.

Der laa en lille, aaben Slette midt inde i Skoven. Maanen var lige staaet op og steg nu langsomt frem over Skovbrynet og kastede lange, spøgelsesagtige Skygger henover Græsset.

Midt paa Sletten stod 2 Telte, og foran det ene ulmede et Baal svagt. Paa en tyk Træstamme, som laa væltet ved Baalet, sad 2 Drenge. De havde begge trukket deres Soveposer godt om sig for at kunne holde Nattekulden ude. Det var 2 „Viber“, og de var begge fjorten Aar gamle. De havde Vagt, nu gjaldt det om ikke at falde i Søvn.

De sad lænet op til hinanden med Armene om hinandens Skuldre, saaledes som kun rigtig gode Venner kan sidde. Øjnene saa drømmende ind i Lejrbaalets ulmende Rester.

Af og til sagde de nogle Ord. Snart var de sidste Rester af Lejrbaalet slukket, og alt var stille om dem.

„Du, Henry —“, det var Poul som talte. „Hvad synes du egentlig om den Spøgelseshistorie, Ejnar fortalte ved Baalet i Aften? Den var slet ikke saa tosset, vel?“

„Nej, jeg er sikker paa, at der var mere end een, der var bange for at gaa til Køjs den Aften.“

„Naa, det var maaske derfor, at du lod være at gaa til Køjs og hellere vilde holde Vagt med mig; var du bange?“

„Bange — ikke Tale om! Tror du maaske, at en Spøgelseshistorie skræmmer mig! Spøgelser er jo ikke virkelige, saa —“

„Ja, er du nu ogsaa sikker paa det; tænk om du nu f. Eks. mødte et her i Nat! — Tænk om du bag ved de Graner dér henne paa et underligt, overnaturligt Væsen, indhyllet i en stor, sort Kappe; hans Knoglehænder og Ansigt er det eneste, der lyser op paa den mørke Skikkelse, naar Maanens blege Lys falder paa ham, idet han lister sig frem mellem Træerne. — Af og til standser han som for at lytte, — saa farer han atter frem, lydløst og svævende. — Lige ved Skovbrynet standser han. Hans Ansigt med de hule, mørke Øjne lyser uhyggeligt grinende mod dig! Saa løfter han truende Haanden mod dig,

og — han bliver med eet borte. — Den kolde Sved pærler paa din Pande, men alligevel spejder du ind i Mørket, for om muligt at faa Øje paa ham igen. — Da ser du ham — nu meget nærmere. — Langsomt og lydløst nærmer han sig dig. Hans Ansigt bliver større og større, til sidst kan du mærke hans Aande stryge over dit Ansigt, han løfter Hænderne ganske langsomt og — — „Aah!“ — — udbrød Henry forskrækket, jeg hørte noget — jo, det er ganske sikkert, jeg hørte virkelig noget! — Det var akkurat, som om en liste sig forbi mig!“

„Ja, jeg syntes ogsaa jeg hørte noget,“ hviskede Poul, „men det var vel bare et Dyr eller saadan noget, tænker jeg.“

„Uf! — dette begynder at blive uhyggeligt. Bare det ikke var saa mørkt! — — Hør, kan du ikke fortælle, hvad der blev af Spøgelseset, for det var saa uhyggeligt, at det standsede ved mig.“

„Aah, det gik ud igennem Hullet i Hækken nede ved Vejen.“

DRONNINGGAARD MEJERI

Bornemælk - - Jerseymælk
1ste Kl. Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Bedste Knas fra Fyns Sukkervarefabrik
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

ALLE SPEJDERE
bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLEDE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

FLØDE IS

Anretninger bringes overalt.
1 Liter = 6 rigelige Portioner
Vanille Kr. 3.00 pr. Ltr.
Nougat Kr. 3.50 pr. Ltr.
Frukt Kr. 3.50 pr. Ltr.

Københavns Fløde-Is A/S
Telefon 13816.



KØB OG SALG

af alle Slags
Frimærker.
Billigere end
andre, hvor-



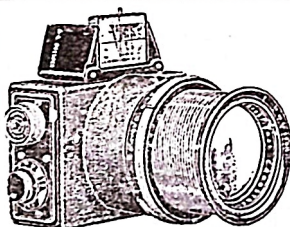
forbetaleme-
re, naar De
hos mig kø-
ber billigst.

Udvalgt sendes
overalt.

Udvalgt sendes
overalt.

JOHN GOTH

KLOSTERSTRÆDE 15 . TELF. BYEN 1945 x.



Det rigtige Sted!
Ogsaa naar De
vil købe et gan-
ske almindeligt
Kamera er DET
RIGTIGE STED
Forretningen,
hvor De kan faa
både det almin-
delige Kamera
og det fuldkom-
ne Specialkame-
ra samt de nye
automatiske
Amulorkinoapp.

B. OKHOLM, Vesterbrogade 61, København V.

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Speciale siden 1901

Briller

Alle moderne optiske Hjælpemidler.
Zeiss Kontaktglas — Kikkertbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

„Hullet i Hækken? Var der ikke et Sagn om det?“

„Jo, der siges, at for mange hundrede Aar siden kørte en Vogn derigennem — udover Skrænten og forsvandt sporløst, og siden har Hullet i Hækken ikke villet gro til.“

„Du — Poul —.“

„Ja, Henry —.“

„Er der mon længe til, vi bliver afløst?“

„Ja, der er over en Time endnu, men jeg kan godt holde Vagt alene, — du kan jo bare lægge dig — —.“

„Nej, — naar du er her, saa — —. Du, Poul?“

„Ja!“

„Er du bange?“

„Aah nej —.“

„Ja, men jeg mener bare lidt?“

„Aah, ikke noget særligt.“

„Bare en lille bitte Smule?“

„Ja — lidt maaske —.“

„Du —.“

„Ja!“

„Det er jeg ogsaa, men kun en lille Smule.“

„Er du træt, Henry?“

„Jeg, — nej, langt fra.“ —

Ikke længe efter sov han trygt med Hovedet paa Pouls Skulder. — Men længe fik Henry ikke Fred. For dér, ja, dér kom det underlige Væsen, Poul havde snakket om, og nu ser han det med egne Øjne; — stille, svævende med det grinende Ansigt og de mørke Øjenhuler, hans Haand holder fast paa en bloddryppende Dolk, som lyser hvidt i Maanelyset.

Henry farer op, og af Sted ned mod Vejen over Stok og Sten, han mærker ikke Grenene, der pis-ker ham i Ansigtet. Endelig er han der. — Vejen er snorlige et langt Stykke frem. Langt borte, hvor den svinger, staar den store Hæk med Hullet. Den tegner sig som en skarp Silhouette mod den maanelyse Himmel.

Han begynder at løbe henad Vejen mod Svin- get, men pludselig standser han brat og lytter. Hørte han ikke noget? Var det ikke, ligesom en Vogn fór frem i Natten, og hørte han ikke He- stenes Tramp mod den stenede Vej? — Men nej, nu kunde han ikke høre det længere, og han be- gyndte atter at løbe. — Tyss! — Nu var det der igen, og nu meget nærmere. Han vender sig, ser sig omkring, og langt borte paa Vejen skim- ter han Lygterne paa en Vogn, som hurtigt nær- mer sig. De skumbedækkede, sorte Heste farer af Sted. Kusken sidder ubevægelig og stiv som en Stenstøtte paa Bukken. Henry vinker ivrigt til Kusken, for at han skal se ham og maaske standse. Men Kusken ser ikke ul til at bemærke noget. Vognen farer videre af Sted i Natten, og

Henry maa i sidste Øjeblik kaste sig ned i Vejgrøften for ikke at blive kørt over.

Da — langt fremme begynder den at sagtne Farten og standser til sidst helt. Henry styrter efter den, river Døren op og stiger ind. Vognen sætter sig atter i Bevægelse, hurtigere og hurtigere kører den.

Inde i Vognen sidder der allerede 3 Personer, een i hvert Hjørne. Henry sætter sig pustende i det fjerde. Først nu begynder han at tænke. Hvorfor i al Verden gik han dog op i denne Vogn, og hvor skal de dog hen med den Fart? — Han prøver at snakke til en af Personerne i Vognen, men faar ikke noget Svar. — Hm, det var da underligt, — han sover vel. — Han taler til de andre efter Tur, men med det samme Resultat. — Mærkeligt var det, at de alle 3 skulde sove. — Pludselig gribes han af en frygtelig Tanke. — Spørgelsesvognen! — Han rejser sig op, famler sig frem i Mørket for at ruske i Manden ved Siden af sig. — Han sætter i et vildt Hyl, — for han havde faaet fat i en stiv kold Knoglehaand. — Han kommer i Tanker om, at han har en Tændstik i Lommen. Med skælvende Hænder finder han den og river den af. — Det Syn, som nu møder ham, er ved at bringe ham til Vanvidkets Rand, for paa de støvbelagte Sæder sidder, ikke som han tænker sig Mennesker af Kød og Blod, men indhyllede Skikkelser med grinende Dødningsansigter! — Med et rædsels-slagent Skrig slipper han Tændstikken, og med eet kommer han til at tænke paa Hullet i Hækken. Vognen nærmer sig med en svimlende Fart. — Henry tænker, at nu maa det bære eller breste, og han river Vogn døren op for at styrte ud. Men da falder den ene Skikkelse tungt over ham og holder ham tilbage i Skulderen. — — — „Naa Henry, saa har du sovet alligevel.“

Det var Poul, der stod og ruskede ham let i Skulderen for at faa ham vækket. „Jeg tænker, det er paa Tide at vække næste Vagt nu, vi har siddet en halv Time for længe.“

„Var det — er det dig?“ udbrød Henry tænderklaprende.

„Ja, er det noget at være forbavset over; du ser mindst ud, som du havde set et Spøgelse.“

„Det har jeg ogsaa.“ — Og saa fortalte han om sin underlige Oplevelse, hvorover Poul fik sig en god Latter, mens Henry smilede usikkert, da han krøb ud af Soveposen og gik for at vække næste Vagt.

Ikke længe efter ligger de godt indpakket inde i Teltet for at faa deres velfortjente Søvn.

Ligesom i Halvspøne mærker Poul en Haand blive stukket ind i sin, og lidt efter sover de begge trygt, mens Maanen smiler polisk over Trætoppene.

Den bedste

FLØDE-IS

leveres af

Frederiksberg Ice-Cream Fabrik ^{A/S}

Telefoner: Vester 8495 & Central 13 781.



SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke gaa itu.

Pris 10 Kr. til Spejderne.

Leverandør til Raadhuset, Kommunen, m. fl.

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldmedaille, 3 Pd. 3,75, 6 Pd. 7,10, 9 Pd. 10,40, incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød 1/5 Fl. 1,90. Sendes overalt.

Honning-Depotet, Nr. Søgade 39. Tlf. C. 8176.

KENDER DU ANTHOS?

Selvfølgelig kender enhver den af Navn, men kend den ogsaa af Gavn! Køb den allerede i Dag.

Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

En Spejders bedste Ledsager
er Kortene fra:



Geodætisk Institut

Disse nøjagtige Kort er uundværlige for:

Fodgængere,
Cyklister,
Motorcyklister og
Bilister.

I det hele taget for alle, der færdes
paa Ture i vort Land.

— Kortene faas hos alle Boghandlere. —



DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

S M M
SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET
ARTISELSKAB
LANDEMÆRKET 3
 TELEFON 10909 - KØBENHAVN K-TELEFON 10909



Ryggesække med Meis.

Lille Størrelse	12,50
alm.	15,00
slor	17,00
Jamboree Tornyster	9,00
Lejrtrygsæk m. Tæppe-remme	9,50—11,00

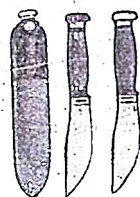


Theag	0,35	0,75
Zelbeskyltere	0,35	0,75
Salt- og Peberhøsser	0,50	
Sæbelhylstre	0,40	0,50

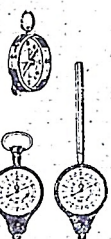


ØKSER

Dansk	3,00
Kelly	5,00
Plump	6,25
Spader	4,00
Øksefoderuler	2,00, 2,50
Spadefod	1,50, 3,50



DOLKE
 Ny Model m. Hjortetak
 2,50
 mængtigt Udvalg i alle
 Modeller fra 2,00 til 7,00



KORTMAALERE
 2,50—2,75
 Skridttællere 12,00
KOMPASSER
 fra 0,50—3,50

Lejrskjorter, skotske, ternede fra 7,00—8,00. Lærred, lyse, ternede 5,00—7,00 m. Lynlås eller Knapper.

Telte - Spejderuniformer

ERIK HENNING
 BIRKERØD TELEFON 9

POUL HOLM
 SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
 KØBENHAVN K.

Alt i Sport
 Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
 Svømning, Atletik m. m.
 Største Udvalg til billigste Priser.

Jeg er saa glad for min Cykle.

Den er købt i den gamle
CYKLEFORRETNING

ved
N. J. STRANDBERGS EFTF. - J. F. JENSEN
Sagasvej 8 (ved Grundtvigsvej)
 Telefon Vester 1816 u.

Originale B. S. A. samt Brampton Cykler leveres. Altid
 brugte Cykler paa Lager. Reparationer udføres hurtigt
 og solidt til rimelige Priser. Alle Reservedele påbes.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
 Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
 Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
 A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
 Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
 Mandag 12—17 og 19—21.
 Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembecks Friluftsudstyr.
 (Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
 A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
 Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
 Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
 (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
 Frederiksværk, Box 23.
 Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Iuel Helmarth,
 Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.